JAAR. N°. 946. **1840.** MAANDAG, 30 NOVEMBER.

DE AVONDBODE,

onnement
BUREAU VAN HET BLAD,
pmoesstraat, N°. 206.
ndelaars en Postkantoren van het Rijk.

Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... f 4.
en *Buitensteden* franco.................. » 6.—

ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder.................. f 1.75.
Elken regel meer.................. » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling.. » 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

De Feestverlichting (*).

het floers der schemeringen,
ft de zon aan de avondkringen
Afscheid van heur licht gebracht:
een zwevende arendsveder,
k het duister zwijgend neder,
n 't is in de Hoofdstad nacht.

ht? — Neen, uit de bruine nevelen
langs bogen, torens, gevelen,
orgenlichtglans, schitterend schoon!
oenen lampen pralen,
bekransen door hun stralen,
De Ystad met een vlammenkroon.

Vuur, dat ieders borst doet blaken,
t de nacht ten dag te maken,
En de koû tot zomergloed;
rre dreven tot waranden,
aar uit bloeijende guirlanden,
Frisch gebloemte vriendlijk groet.

't Kleurgespeel der regenbogen,
Flonkert in de weidsche toogen
Van der eeretemplen trans;
Neêrlands en Oranjes vanen
aden met hun breede banen.
In een oceaan van glans.

Wat al kleur- en lichtgewemel!
lijde, als waren ze in den hemel,
Juichen, juublen grijze en jeugd;
ukken zich geroerd de handen,
end by het feestlampbranden:
Welk een feestdag! Welk een vreugd!

lke wondren wrocht Oranje!
e het, Rusland en Brittanje!
Pruissen, wend er 't oog naar heen!
eemt hier 't voorbeeld, Frankrijk, Spanje!
Zulke wondren wrocht Oranje!
er zijn Volk en Koning één!

Zie daar naakt Hy op zijn wagen,
Hy, wien we alle biddend dragen
Op den wiek der teêrste min.
Groetend komt Hy allen nader!
't Is geen Koning, maar een Vader,
Feesttij vierend in 't gezin!

Gloeit dan vrolijk, lampioenen
Op de kransen en blazoenen!
Wapper, Vaderlandsche vlag!
Burgers, wilt geen zangen smoren!
Welgevallig zien Gods chooren
Neder op uw vreugdedag.

noegen plaatsen wij beide deze stukken, van dezelfde be- als die, welke in ons no. van gisteren, met betrekking tot feesten, zijn opgenomen.

Feestnacht, schoon ge uw glans zult derven,
Uw gedachtnis zal niet sterven!
's Lands Geschiednis, Waarheidstolk,
Heeft, by 't licht door u gegeven,
Op een blad van goud geschreven,
't Heilverbond van Vorst en volk.

ZONDAG, 29 November.

Twee winterdagen zijn
In vreugd en zonneschijn
En aardsche pracht verdwenen.
't Was jubel — thands is 't dankenstijd!
De dag des Heeren is verschenen,
Der rust gewijd.

Nu roept het klokgebom
Naar 's Heeren heiligdom,
Om, voor zijn heil te bidden,
Die, schoon het purper hem bekleed',
Geen hoogmoed kent: maar in ons midden
Zich Christen heet.

Die, nederig als wy,
De bron der Heerschappy,
Den grooten Wareldkoning,
Thands aanroept: «geef me, ô God, de kracht,
Opdat mijn heilige eed der krooning
Steeds zij volbracht!

« In Hollands veegsten stond,
Sloot de EERSTE WILLEM bond
Met U, almachtig Vader!
En toen hy viel door 't moordend lood,
Tradt gy, erbarmend God, hem nader
In 't uur der Dood!» —

Ja, de aard zag hem vergaan;
Maar als de Pellicaan,
Die zijn blazoen doet pralen,
Werd Neêrland met zijn bloed gevoed!
Hij was een Fenix, die in 't dalen
Herrijst met gloed.

Na hem ontwaakte een tal
Van Helden: als een wal
Uit hecht metaal geklonken!
God, wat er ooit in 't Rijksgebied
Der Nederlanden is gezonken,
Zy bogen niet!

Neen, Maurits gloriedag,
Die de aard dwong tot ontzag,
Des tweeden Willems streven,
En derden Willems oorlogsmoed:
Zy waren vruchten van zijn sneven,
Aan ons nog goed.

Door Hem blonk Hollands zon,
Naast die van Wellington,
Toen de oorlogsstormen woedden,
Oranje heeft op Hem gestaard,
Toen Waterloo Hem, Held, zag bloeden,
Tot heil der aard.

Dat is uw Koning! — 't oog,
Voor Hem gericht omhoog,
Tot Hem, den Vorst der aarde,
Door Wien de Koning Koning heet,
En die de machtigen der aarde
Met glans bekleedt.

Nassau, Neêrlands roem!
Oranje, Heldenbloem!
ô, Vorst en Held te gader!
Gansch Neêrland slaakt een dankbren toon:
«God lof! geen Koning, maar een Vader
Ontfing de kroon!» —

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 28 Nov. Z. Exc. de kamerheer-ceremoniemeester heeft heden bekend gemaakt aan allen, die ten hove zijn voorgesteld, dat HH. MM. de Koning en de Koningin op maandag 30 Nov. e. k., op het paleis audiëntie in gala zullen verleenen; ten 12 ure aan de heeren en ten 2 ure aan de dames; wordende men bij het inkomen verzocht den naam op te geven.

— Men meldt uit Rotterdam dd. 27 Nov.: — Men heeft alhier het voornemen eene eerewacht op te rigten, bij de komst en het verblijf van Z. M. den Koning in onze stad, hetgeen, naar men wil weten, den 10, 11 en 12 Dec. zou plaats hebben. Op het stadhuis worden vertrekken tot Hoogstdeszelfs ontvangst ingerigt. De eerewacht telde gisteren reeds 28 leden. De heer Hoffman, onze stadgenoot, thans te Voorburg verblijf houdende, staat aan haar hoofd.

— Men schrijft uit Emmerik dd. 24 Nov. het volgende: — Z. M. koning Willem Frederik, graaf van Nassau, vergezeld van hoogstdeszelfs gevolg, is heden alhier aangekomen, en heeft, na het houden van het middagmaal, Hoogstdeszelfs reis naar Berlijn voortgezet.

— De *Augsb. Allg. Zeitung* beweert, volgens brieven uit Londen van den 12 Nov., dat alle voorstellen door het ministerie Soult-Guizot aan de conferencie gedaan, betrekkelijk de oostersche questie, om eenige concessiën te erlangen, wel beleefdelijk, doch niettemin bepaald zijn verworpen.

P. C. LEYDEN 27 Nov. Heden had alhier plaats de private promotie in de regten van den heer F. L. W. de Kock, van Amboina, na de verdediging van zijn specimen juridicum inaugurale: *Continens quaestiones quasdam.*

DORDRECHT 27 Nov. In de vergadering van kiezers, van het 19de kiesdistrict, waarvan de gemeente Alblasserdam de hoofdplaats is, is op den 26 dezer, tot lid der provinciale staten van Zuid-Holland verkozen: de heer C. A. Rijkee van Alblasserdam, burgemeester van Oud-Alblas, enz., wonende te Alblasserdam, en zulks tot aanvulling, naar aanleiding van Zr. Ms. besluit van 9 November 1840, n°. 17.

DEN HELDER 27 Nov. Door het kies-collegie van het 1ste district zijn tot leden van de provinciale staten voor Noord-Holland benoemd, de heeren J. In 't Velt, burgemeester aan den Helder, en P. Keijser Jz., burgemeester van Texel.

FRANKRIJK.

PARIJS 25 Nov. De *Moniteur* bevat de twee volgende télégraphische dépêches, beiden over Marseille van den 23 November. De eene, gedagteekend Maltha den 16 November bevat: de consul van Frankrijk aan den president van den raad. St. Jean d'Acre is in de magt der geallieerden gevallen; het bombardement, hetwelk den 3 November heeft plaats gehad, heeft slechts drie uren geduurd. Een geheel egyptisch regement is door de ontploffing van een kruidmagazijn omgekomen.

MENGELWERK.

EDUARD BONNAIRE.

en vervrolijkte in de maand Augustus dat gedeelte der straat hetwelk in de nabijheid der *Tuilerien*, op de *Boulevards*, te t. Eene lijkstatie verliet de kerk *de l'Assomption*, en rigtte kerkhof van *Père-Lachaise*; het was eene lijkstatie van de paarden met geborduurde lange dekkleeden ombangen, een nieuwe liverei en met lange witte bef; eene lijkkoets met zil- en een aantal koetsen achter dezelve; dit alles verkondigde van den overledene, en de hoofsche droefheid zijner familie. personen van het gevolg bevond zich een jongman, EDUARD DE wiens statige kleeding zeer afstak bij de vrolijkheid, die men, op zijn gelaat bemerkte. Hij plaatste zich met zwier op van den ingang des tempels; en terwijl de sleutel van zijn horo- speeltuig was voor den duim en den voorsten vinger van zijne deelde hij met de linker zijn kleingeld uit aan de tallooze ar- de plegtigheid had uitgelokt. Toen de lijkkoets buiten het hetwelk het kleine kerkplein afsluit, en er een weinig orde in gekomen was, bevond de heer EDUARD zich nevens eenen man vijf en veertig jaren, even als hij in het zwart gekleed, en indien op hetzelve geene hevige smart te lezen was, ten uitdrukking eener op de omstandigheid toegepaste droefheid te De heer EDUARD groette vooreerst dezen onbekenden nevenman; gens naar de vensters, die bij het naderen der lijkstatie door de geopend werden: eindelijk keerde hij zich andermaal tot zijnen en wel met datzelfde vrolijk gelaat, hetwelk hem tot dusverre geven had.

een uitmuntend man, de heer SAINT-ANGE.»

mijnheer!»

htingswaardig man, en zeer rijk.»

tamelijk rijk.»

eene bekoorlijke weduwe na.»

«Hm! wat zegt gij, mijnheer?»

«Ik zeg, dat mevrouw DE SAINT ANGE eene zeer schoone vrouw is; dat niemand ter wereld zoo veel bevalligheid en geest heeft als zij, noch zoo verleidelijk is voor degenen, die het geluk hebben haar te kennen.»

«Ik ben het ten deze volkomen met u eens, mijnheer!»

«Maar, mijnheer,» vervolgde EDUARD, «gij zegt, dat mevr. DE SAINT ANGE geen rijke weduwe is?»

«Dat wil ik niet zeggen.»

«Gij zijt met hare zaken bekend?»

«Even als met de mijnen: ik ben het, die er zorg voor draagt.»

«Gij zijt haar notaris?» vroeg EDUARD, die hem de hand toereikte; «ik dacht het wel, ik ben verrukt met uwe kennismaking, geloof mij, mijnheer; sedert het oogenblik, dat ik het overlijden van den heer DE SAINT ANGE vernomen heb, namelijk, sedert eergisteren avond, heb ik de gelegenheid gezocht, om u te kennen, en ik ben waarlijk opgetogen van blijdschap, dezelve zoo spoedig te hebben aangetroffen.»

«Te veel eer voor mij, mijnheer;» zeide buigende de nevenman van EDUARD.

«Kom, kom! ik hoop u noodig hebben; en van heden af verzoek ik u, mij als een' uwer cliënten te beschouwen.»

«Al te veel eer, mijnheer! Maar,» vroeg de nevenman van EDUARD, «kendet gij dien armen heer DE SAINT ANGE?»

«Ik? volstrekt niet.»

«Wilt gij mij dan wel zeggen, met welk regt gij hier zijt? Het is misschien als vriend van zijne vrouw?»

«Dat juist niet. Ik ben hier uit erkentelijkheid.»

«Hij heeft u eenige diensten bewezen?»

«Om u de waarheid te zeggen, ja; hij is dood.»

«Ei!»

«Ik beklaag hem,» vervolgde EDUARD, «want hij scheen in de gunstigste gesteldheid te zijn, om gelukkig te kunnen leven: doch ik zal van zijnen dood partij trekken: dit was het gelukkigste, dat mij konde overkomen.»

«Hoe! een man, dien gij nooit gezien hebt, en die u waarschijnlijk nooit benadeeld heeft?»

«Hoor, mijn waarde notaris! ik zal u mijn geheim mededeelen; een man van uw beroep is bijna een biechtvader; hij is nog eerder de bewaarder van het geheim der familiën dan van derzelver fortuin: ik kan u dus alles zeggen, zonder dat men mij van ligtzinnigheid zal beschuldigen, en zonder onbescheidenheid te vreezen: ik ben verliefd, maar dol verliefd op mevrouw DE SAINT-ANGE.»

«Inderdaad.»

«Ja, waarachtig.»

«En is dit sedert lang zoo?»

«Ja, ten naasten bij zes maanden. Gij weet, dat de heer DE SAINT-ANGE sedert langen tijd afwezig was; dat hij te *Bordeaux* woonde, waar, volgens zijn zeggen, gewigtige zaken hem ophielden, en, dat, slechts sedert eenige dagen te *Parijs* teruggekomen, eene plotselinge ziekte hem gebragt heeft, waarheen wij hem thans geleiden.»

«Zonder twijfel.»

«Naauwelijks had hij sedert een of twee maanden *Parijs* verlaten, of het toeval deed mij zijne vrouw ontmoeten. Haar te zien en te beminnen was voor mij een en hetzelfde; en, vermits gij haar kent, moet gij er niet verwonderd over zijn. Het is eene liefde, die mij vele moeijelijkheden baarde. Vooreerst moest ik mij bij mevrouw DE SAINT-ANGE doen inleiden en voorstellen; vervolgens mij zoodanig plaatsen om tot zeker punt van gemeenzaamheid te kunnen geraken. Het toeval was mij bijzonder gunstig. Zij bemint de muzijk, en is zelve *musicienne*; zonder mij te verheffen, moet ik zeggen, dat ik tamelijk wel zing; ik was dus spoedig van haar vertrouwd gezelschap. Eene vrouw, wier echtgenoot afwezig is, mijnheer, is gelijk eene weduwe; er zijn zelfs vrouwen, die eene afwezigheid boven eenen weduwen staat verkiezen, omdat, in het eerste geval, zij daardoor blootgesteld worden aan een gedurig gevaar, hetwelk voor haar niet zonder bekoorlijkheid is.»

«Zonder twijfel hebt gij van die voordeelen partij getrokken, mijnheer?»

«Zoo veel ik konde. De dag van mijne verklaring was een ruwe dag. — Juist had zij des morgens van haren man eenen brief ontvangen, en deze omstandigheid was eenigzins voor mij nadeelig. Op mijne eerste woorden werd mevrouw DE SAINT ANGE rood van gramschap, of van eerbaarheid, of misschien van genoegen. Zij had evenwel den schijn van zeer boos te zijn,

De stad, die verschrikkelijk geleden heeft, is gedurende den nacht ontruimd, terwijl de bondgenooten dezelve den 4 hebben in bezit genomen.

Het verlies der geälliëerden bedraagt 18 dooden en 42 gekwetsten, dat der Egyptenaren 1,700 à 2,000 (gedood, door de ontploffing) en 300 gesneuveld onder de wallen der stad. Deze tijding is door de oorlogsstoomboot *de Phoenix* te Maltha aangebragt, die hare reis naar Engeland heeft voortgezet.

De tweede dépêche, onder dagteekening van Alexandrië den 7 November, luidt:

Gisteren heeft Mehemed-Ali tijdingen van Ibrahim ontvangen, gedagteekend uit Zahlé den 28 October. Hij bezit genoegzame strijdkrachten, en was voornemens offensief te ageren.

Vier engelsche stoombooten en een fregat hebben den 1 November het bombardement van St. Jean d'Acre begonnen. Alexandrië geniet de volmaaktste rust.

— In de zitting van de kamer der afgevaardigden van heden zijn de beraadslagingen over het ontwerp van adres van antwoord voortgezet. Plaatsgebrek belet ons het uitvoerig verslag daarvan te geven. In deze zitting hebben de heeren Passy, Guizot en Thiers het woord. Bij het vertrek van den post, was de zitting nog niet afloopen.

— De gewone correspondentie zegt, dat het nieuwe memorandum van lord Palmerston, in geenen deele zoo vredelievend is als de *Moniteur Parisiën* zulks vroeger had beweerd. Uit de voorwaarden, daarin vermeld, zegt de correspondentie, blijkt het, dat het engelsche minisrerie evenmin geneigd is aan den heer Guizot concessiën te doen, als hetzelve die aan den heer Thiers heeft toegestaan. Wij twijfelen, of de bekendmaking van deze nota op het oogenblik van de beraadslagingen over het adres den heer Guizot welgevallig is, doordien hij nog niet verzekerd is van de meerderheid der kamer.

ENGELAND.

LONDEN 25 Nov. De tijding van de verovering van St. Jean d'Acre is heden morgen alhier uit Parijs aangekomen en met vreugde ontvangen. Men vleit zich, dat Mehemed-Ali nu niet langer aarzelen zal zich te onderwerpen.

In den *Morning Herald* leest men heden het oorspronkelijke memorandum der londensche conferencie van den 14 dezer, onder voorwendsel van uit parijs ontvangen te zijn; (*plaatsgebrek belet voor heden de mededeeling van hetzelve*).

STADSNIEUWS.

Het stedelijk bestuur heeft, dd. 27 dezer, de volgende kennisgeving uitgevaardigd:

Burgemeester en wethouderen der stad Amsterdam, gezien het besluit van den achtbaren raad, van den 18 Nov. ll., brengen mits dezen ter kennis der ingezetenen, dat, ter bestendiging der gedachtenis van den intogt van Z. M. Koning Willem II, door de nieuwgebouwde poort, naar de zijde van den weg naar Haarlem, aan die poort de naam is gegeven van *Willemspoort;* en dat alle bepalingen, bereids, hetzij van in-, door- of uitvoer of anderzins hoegenaamd, waarbij de vroegere Haarlemmerpoort is genoemd, zonder uitzondering, alsnu worden en zijn overgebragt, en moeten worden toegepast op de *Willemspoort.*

Diakonen der nederduitsche hervormde gemeente berigten, dat, ingevolge de vergunning hun verleend, de Nieuwe Kerk zal te bezigtigen zijn ten voordeele der armen; den dag na de plegtige inhuldiging, des morgens van 12 tot 3 ure, en de overige dagen van 10 tot 3 ure; tegen betaling van 25 cents de persoon, kinderen niet uitgezonderd.

De ingang zal zijn alléén door de deur in de Gravenstraat, en de uitgang door de deur onder het orgel.

Aangekomen en gelogeerd in den *Grooten Doelen*, Singel: E. van der Vinne en F. baron van Zuijlen van Nijevelt, geattacheerden aan de belgische legatie; baron van Heeckeren van Brandsenburg en J. K. baron van Golstein, leden van de eerste kamer der staten-generaal; jonkh. Quarles van Ufford; de gevolmagtigde minister van Rusland.

In den *Doelen*, Doelenstraat: Z. Exc. de minister van financiën; de baron van West Capelle, secretaris van staat; de baron Bois le Comte, minister-plenipotentiaris, Frankrijk; de la Rosière, legatie-secretaris.

In de *Munt*: Slijfft, geheimraad van de Luxemburgsche zaken; generaal majoor de Perponcher; baron van Barneveld; A. G. Smith, president van het hoog geregtshof te Utrecht; Taets van Amerongen van Woudenberg, kamerheer van Z. M.; Gellé, regentschapsraad, chef van de civiele dienst in Luxemburg.

In de *Keizerskroon*, Kalverstraat: baron de Ledel de Well en A. G. Verheijen, leden van de eerste kamer der staten-generaal; van Pabst Rengers, luitenant-kolonel der schutterij; P. Geldorp, wethouder; A. Langenhuis van Uver, secretaris te Hoorn.

In het *Hof van Holland*, Damrak: de baron van den Bogaerde, staatsraad gouverneur van Noord Braband.

In het *Wapen van Londen*, Warmoesstraat; P. T. Bogaard, ontvanger van Hoevelaken; J. A. Waldeck en F. J. Behr, commissarissen van policie te 's Gravenhage; Nepveu, kolonel-adjudant van Z. M., Utrecht.

In het *Americaansch Hôtel*, Warmoesstraat: M. A. Hartman, substituut-griffier bij het Hof van Holland; mr. A. W. Philipse Jr., 's Hage; J. Gratiansky, aalmoesenier, en vier leden van de kapel van H. M. de Koningin.

In het *Wapen van Voorst*, Binnen-Amstel: J. A. Röckel, professor van Londen; J. W. de Wit, burgemeester van Loosduinen; J. Vlug, burgemeester van Breukelen.

In de *Nieuwe Stads Herberg:* W. Tobias, thesaurier, Zwolle; W. Smit, burgemeester, Assendelft; A. de Carpentier, kapitein bij de schutterij, te Zaandam; de Vries, burgemeester, Purmerend.

In de *Stad Elberfeld*, Bethaniestraat: Lightenvelt, advocaat-generaal bij den hoogen raad.

In het *Wapen van Bern*, Spui: G. J. Lobry, officier.

GETROUWD. Te *Muiderberg*, 26 Nov., R. van Rees, wednr, en W E. Koch.

OVERLEDEN. 24 Nov. C. B. Jansen, 28 j. — N. van Steekelenburg, 58 j. — Te *Weesp*, 26 Nov., D. de Haan, 10 j.

Plegtige Inhuldiging

VAN

Z. M. KONING WILLEM II.

AMSTERDAM, Zaturdag 28 *Nov.* 1840.

De voor volk en vorst zoo hoogst belangrijke dag der plegtige inhuldiging van Z. M. Koning Willem II werd heden ochtend ten 8 ure door een koninklijk salut van 101 kanonscboten en het luiden der klokken aangekondigd.

Reeds vroegtijdig stroomde eene ontelbare volksmenigte van alle rangen en standen naar alle toegangen van den Dam. Die tot het paleis en de nieuwe kerk waren gedeeltelijk met kurassiers en grenadiers bezet.

Lang vóór dat de deuren der nieuwe kerk werden geopend, hetwelk op des morgens ten half tien ure was bepaald, verdroug zich de schare, welke van toegang-billetten tot het bijwonen der plegtigheid was voorzien, voor de deuren.

Vroegtijdig bevonden zich de ceremoniemeester en adjunct-ceremoniemeesters in de kerk.

Ten twaalf ure leverde het inwendige der kerk een treffend schouwspel op. Alle de loges waren ingenomen, alle de plaatsen buiten dezelve, waar men staande eenig gezigt konde hebben, waren bezet. Zelfs de zoogenaamde nonnengang, eene smalle gaanderij, de geheele kerk boven de gothische zuilenbogen van het kerkgebouw rondgaande waren met belangstellende ingezetenen opgevuld.

Schitterend door de schoonheid der dames-toiletten en den rijkdom der costumes van de gezanten en consuls der verschillende buitenlandsche hoven, was de loge van het corps diplomatique; ook de twee afgezonderde loges aan de kolommen tegenover den troon, voor aanzienlijke amsterdamsche vrouwen, de loge voor het Ed. Achtb. stadsbestuur en die der vlagofficieren, generaals en buitengewone kamerheeren, boden een luistervol tafereel aan.

Het decorative, door het binnenstralende zonnelicht beschenen, deed onder het natuurlijke vernis van het licht, een heerlijk effect.

De troon en geheel de inrigting was, zoo als wij die vroeger alreeds hebben beschreven, met uitzondering dat, op de lijsten van de roodfluweelen mantels der grootsche kolommen naast den troon, wederzijds vier gouden kroonen prijkten.

Onder den troonhemel stond een bruinhouten prachtige, kunstig bewerkte fauteuil van gothischen vorm, met rood fluweel bekleed, in de rugbekleeding dragende eenen goudgeborduurden staanden leeuw, en aan den voorrand der zitting met zware gouden bouillons bezet.

Wederzijds van den troon op de tweede zijner treden waren voor HH. KK. HH. de prinsen twee stoelen geplaatst, met rugbekleedingen en zittingen van rooskleurige zijde.

In de loge van H. M. de Koningin stonden vijf rijen stoelen. De voorste rij bestond uit een drietal fauteuils voor H. M. de Koningin en HH. KK. HH. de prinsessen.

In het open vlak, tusschen den troon en het ruim, was de credens-tafel geplaatst, zijnde langwerpig vierkant, gedekt met een rood fluweelen kleed, boven met een gouden rand, en rondom tot op het tapijt nederhangende met zware gouden franje.

Voor elke der twee loges van de staten-generaal stonden drie stoelen, waarvan aan beide zijden de middelste voor de heeren voorzitters, en de twee andere voor de heeren griffiers en commies-griffiers der twee kamers.

Voor den middelsten stoel van elke dezer twee groepen stond eene kleine vierkante tafel, met groen kleed, rondom tot op het tapijt nederhangende. Op die, bestemd voor den voorzitter der eerste kamer, werd eene schel en hamer geplaatst.

Ingeleid door adjunct-ceremoniemeesters, traden ten 12¼ ure, de leden van de staten-generaal ter kerke in, en bezetten de voor hen bestemde plaatsen.

De voorzitter der eerste kamer, als voorzitter der vereenigde zitting, de staatsraad mr. A. van Gennep, plaatste zich op het voor Z. Ed. bestemd gestoelte en opende de vergadering.

Na eene korte inleiding werd de commissie tot het ontvangen van Z. M. benoemd. (*Het gedruisch belette ons den edelen spreker te hooren.*)

Inmiddels trok eene compagnie schutterij ter kerk in, en schaarde zich ter wederzijde van den ingang, door welken Z. M. zal binnenkomen.

Voorafgegaan door heeren adjunct-ceremoniemeesteren, kwamen schier gelijktijdig HH. Exc. de ministers, directeurs, hoofden van departementen, en leden van den raad van state binnen; ieder zich plaatsende in de loge voor hem bestemd.

Tusschen elf en twaalf ure waren ook achtereenvolgens de verschillende deputatiën en autoriteiten uit het gewestelijk bestuur van Noord-Holland, de stedelijke regering, de hooge raad der Nederlanden, de criminele en arrondissements regtbanken, de directiën der handel-maatschappij, de nederlandsche bank, van het koninklijk nederlandsch instituut binnengekomen.

Eenige minuten vóór een ure kondigde eene binnentredende schare van kamerheeren, voorafgegaan door den heer ceremoniemeester en eenigen der heeren adjunct-ceremoniemeesters, en het majestueuse aanheffen der melodij van het lied: *Où peut on être mieux*, de komst aan van H. M. de koningin en van HH. KK. HH. de prinsessen. Dadelijk daarop verscheen H. M. langzaam voorttredende, en aan alle zijden groetende met de onbeschrijfelijke minzaamheid en waardigheid, die H. M. maken tot een voorwerp zoowel van den hoogsten eerbied als van de innigste liefde des volks. H. M. was gekleed in een kleed van witte stoffe, en over hetzelve een koninklijk *manteau de cour* van gouden stoffe met een rand van kostbaar hermelijn. De vorstelijke sleep des mantels werd gedragen door eene van de staatdames der Koningin en vier heeren pages. Het voorhoofd van H. M. was met eenen juweelen diadeem van onberekenbare waarde gedekt.

Op H. M. volgde H. K. H. de kroonprinses, in een kleed van witte stoffe, over hetwelk een *manteau de cour* afdaalde van rood fluweel, van welke de sleep gedragen werd door twee pages.

Daarop volgde H. K. H. prinses Frederik der Nederlanden, mede gekleed in een kleed van witte stoffe, en eenen *manteau de cour*, waarvan de sleep insgelijks door twee pages gedragen werd.

H. K. H. prinses Sophie eindigde deze vorstinnentogt, insgelijks aanhebbende een kleed van witte stoffe met eenen rood fluweelen *manteau de cour*, waarvan de sleep eveneens door twee pages werd gedragen.

Elke der prinsessen droeg eenen diadeem, door de menigte en [illegible] van steenen onschatbaar, en was overigens met diamanten en andere gesteenten op het rijkste getooid.

In de voor H. M. bestemde loge getreden zijnde, begroette de [illegible] des Vaderlands op nieuw de vergaderde aanzienlijke menigte en pl[illegible] zich vervolgens op eenen der fauteuils. Aan de regterhand van H. M. [illegible] zich H. K. H. de kroonprinses en aan de linkerhand H. K. H. prinses Fr[illegible] der Nederlanden en H. K. H. prinses Sophie.

De overige stoelen werden ten deele door twaalf staatdames, alle [illegible] prachtigst gekleed, ingenomen.

Naauwelijks had zich H. M. geplaatst, of het orchest deed zich [illegible] in eene brillante fanfare met bazuin- en paukgeschal.

De Koning kwam.

In de orde bij het programma bepaald, en in welke Z. M. het pal[illegible] verlaten, trad de koninklijke stoet binnen, namelijk:

De Koningen en herauten van wapenen, met hunne trompetters.

De kamerheer-ceremoniemeester, met het teeken zijner functie.

12 kamerheeren, gaande twee aan twee.

De groot-officieren van 's konings huis.

De Kroon, gedragen door den minister van staat, graaf Schimmelpenninck, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Konings.

De Scepter, gedragen door den minister van staat, graaf van den [illegible] vergezeld door twee ordonnans-officieren des Konings.

De Rijks-appel, gedragen door den vice-admiraal Gobius, vergezeld [illegible] twee ordonnans-officieren des Konings.

De Grondwet, gedragen door den secretaris van staat, baron van [illegible] van West Capelle, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Koni[illegible]

Het Rijks-zwaard, ontbloot, gedragen door den secretaris van staat, [illegible] van der Capellen, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Ko[illegible]

De Standaard van het koningrijk, gedragen door den luitenant-ge[illegible] jonkh. Boreel, vergezeld van twee ordonnans-officieren des Konings[illegible]

Z. K. H. de prins van Oranje en de overige prinsen van het k[illegible] huis, vergezeld van hunne adjudanten, welke zich regts en lin[illegible] Hoogstdezelven plaatsten;

Z. M. de Koning, gaande onder een verhemelte, gedragen door [illegible] vlag-officieren en twee generaal-majours; de sleep van Hoogstdeszelfs [illegible] gedragen door vier adjudanten.

's Konings adjudanten, alsmede de aanwezige vlag-officieren en gene[illegible]

De trein werd door zes kamerheeren gesloten.

De Koning was zeer eenvoudig, doch in den vollen zin des woords [illegible] ninklijk gekleed. De beide hoedanigheden van Koning en veld[illegible] werden, als ware het, in Hoogstdeszelfs costuum uitgedrukt. [illegible] eene militaire jas aan van blaauw fluweel, aan den hals en op [illegible] der mouwen rijk met goud geborduurd. Onder deze droeg [illegible] dezelve eenen pantalon van dezelfde stof met breede gouden strepen. [illegible] laarzen des Konings waren gespoord. Op het hoofd des Konings [illegible] eene muts van zwart fluweel met gouden rand, uit welke eene witte [illegible] nache van kostbaar gepluimte oprees. Aan de veldmaarschalks epaul[illegible] was de held van Waterloo kenbaar; de koninklijke mantel, over [illegible] deszelfs schouderen hangende, onderscheidde den Monarch. Dit ont[illegible] kend bekleedsel der hoogste magt, van rood fluweel, bezaaid met een [illegible] derdtal gouden leeuwen en met vorstelijk hermelijn omrand, werd do[illegible] heeren adjudanten van Z. M gedragen, en terwijl Z. M., na met [illegible] alomme te hebben gegroet, zich nederzette, over de leuning van de[illegible] gelegd, zoodanig, dat deszelfs plooijen Hoogstdeszelfs linkerzijde [illegible] majestueuse draperie omgolfden.

Op den troon gestegen zijnde, plaatsten zich op de stoelen aan [illegible] nings regterhand HH. KK. HH. de kroonprins en prins Frederik der [illegible] landen en op die aan 's Konings linkerhand HH. KK. HH. prins A[illegible] en prins Hendrik.

Op de onderste trede des troons plaatste zich, aan des Konings link[illegible] de houder van het Rijks-zwaard, hetzelve bij het kolossaal gevest ho[illegible] terwijl de punt op den vloer rustte, en aan 's Konings regterhand de [illegible] van den Standaard des rijks.

De attributen der koninklijke magt, 's Rijks Appel, Schepter en [illegible] alsmede de grondwet, werden op de credens tafel nedergelegd. Voor [illegible] met het gelaat naar den Koning en den rug naar het ruim gekeerd, [illegible] sten zich, onafgebroken staan blijvende, de aanzienlijke mannen, [illegible] hadden gedragen.

Achter den stoel van Z M. en van HH. KK. HH. de prinsen, [illegible] zich een zestigtal kamerheeren en opper-officieren van verschillende [illegible]

De Koning gezeten zijnde deed eene aanspraak, waarvan wij dez[illegible] goed mogelijk, doen volgen.

EDEL MOGENDE HEEREN!

« De gewigtige dag is verschenen, waarop ik U Edel Mogenden, als [illegible] tegenwoordigers van het nederlandsche volk, mag begroeten, ten einde [illegible] bij eede wederkeerig te verbinden, tot instandhouding, door vereenigde [illegible] en krachten, van de maatschappelijke waarborgen, welke tot grondslag [illegible] strekken van de welvaart van het geliefde vaderland.

« Wij zijn in de getrouwe hoofdstad bijeengekomen, om gevolg te [illegible] aan de wijze voorschriften der grondwet, volgens welke de Koning [illegible] aanvaarding zijner regering zich aan zijn volk toewijdt.

« Ik ben bereid voor het oog van den Allerhoogste de heiligste [illegible] af te leggen, en de verbindtenis te aanvaarden, om de grond[illegible] handhaven, de onafhankelijkheid van het rijk te verdedigen, [illegible] heid en regten van alle Mijne onderdanen te beschermen, en de al[illegible] welvaart te bevorderen.

« De door U Edel Mogenden als tolken van Nederland af te leg[illegible] klaring van U Edel Mogendens verknochtheid, trouw en goede g[illegible] zal dierbaar aan Mijn hart zijn. Ik begeer geene andere voldoe[illegible] de liefde en achting van een regtschapen, vrij en gelukkig volk. [illegible] bestaat hier gelijkheid van regten en verpligtingen, eene gewenschte [illegible] eenstemming van de edelste gevoelens, en gelijkheid in bedoel[illegible] belangen. »

« Moge deze plegtige dag eenen duurzamen indruk achterlaten, [illegible]

---

en, eene kamenier schellende, vroeg zij naar haar rijtuig, om bezoeken af te leggen. — Driemaal meldde ik mij bij haar aan, zonder ontvangen te worden; eindelijk opende zij mij weder de deur. Men kwam overeen om mijn ongelijk te vergeten, op voorwaarde van haar nimmer weder van mijne liefde te zullen spreken. Mevrouw DE ST. ANGE beweerde zelfs, dat ik mij in mijne gevoelens vergiste, en mijne vriendschap voor liefde gehouden had. Ik liet haar spreken, want bij deze aangename onwaarheid had ik alles te winnen. Overigens was de piano voor mij een natuurlijk *rendez-vous*, en de *romance* een middel van dagelijksche liefdeverklaring. Mijne zaken vorderden weinig, maar op de dagen dat de post van *Bordeaux* geene brieven aanbragt, deed ik eene schrede voorwaarts. Door de omstandigheden genoodzaakt geenen storm te wagen, vormde ik eene blokkade, ten welken einde ik de dienstboden omkocht; den portier vooreerst, om mij over de verstandhouding van buiten in te lichten; vervolgens de kamenier, een zeer behendig meisje, dat mij van veel nut is geweest. »

De heer EDUARD DE BONNAIRE was opregt genoeg te erkennen, dat zijn gedrag ten deze de blaam van alle weldenkenden niet ontgaan kon; maar hij merkte tevens aan, hoezeer eene jeugdige vrouw zich in het verderf kan storten, wanneer zij zwak genoeg is, om, bij afwezigheid van haren man, onbekenden, hoe aanbevelingswaardig hun uiterlijk ook zij, ligtvaardig toegang te verleenen, zelfs voor de onschuldigste vermaken. « Ik weet, » vervolgde hij, « wie die brave man was, dien wij begraven zullen. »

« Waarlijk, mijnheer, gij schijnt met de bijzonderheden van dat huis zeer bekend? » zeide de zaakwaarnemer van mevrouw DE SAINT ANGE.

« Zeer naauwkeurig, » antwoordde EDUARD; « hij was een dier mannen, dien men niet hartstogtelijk beminnen kan, hij telde meer dan veertig jaren, en zijne vrouw had hem slechts gehuwd uit overeenkomst; gij kendet hem? »

« Maar al te wel. »

« [illegible] geen [illegible] gelaat, noch groot, noch klein, geen geest, en nog minder [illegible] geene [illegible] ijverzuchtig als een man, wiens ongeluk bestaat in het bezit van eene vrouw, die er meer van weet dan hij. Mevrouw DE SAINT-ANGE, integendeel, is schier eene kunstenaresse; zij teekent verrukkelijk, en, dank zij mijner lessen, zij is thans eene der sterkste in de muzijk. De heer DE SAINT-ANGE was een berekend man, een man van orde; hij zou een volmaakt *intendant* geweest zijn; maar dit zijn juist die soort van mannen, welke door de vrouwen het minst bemind worden. »

« Gij hebt die bijzonderheden zonder twijfel van mevrouw DE SAINT-ANGE zelve vernomen? »

« Zij heeft mij dergelijke geheimen nooit geopenbaard; maar ik heb dezelve in haar gezelschap bijeenverzameld; overigens heb ik de dienstboden doen praten. »

« Ik versta u, de kamenier? »

« Juist. Weet gij, wat de dwaasheid van den heer DE SAINT-ANGE was? Hij wilde om zich zelven bemind worden, gelijk een held der *opera-comique*, of, zoo als het iemand van mijne jaren zou kunnen zijn! Inderdaad, er zijn lieden, die zich zelven niet kennen. »

« Zijt gij eindelijk in uwe verliefde aanzoekingen geslaagd? » vraagde de persoon, aan wien EDUARD zulke zonderlinge bekentenissen deed.

« Ik wist er genoeg van, » antwoordde hij, « om haren man niet als eenen geduchten medeminnaar te beschouwen; doch het is moeijelijker dan men denkt in dergelijke zaken te slagen. Toen ik, te huis zijnde, geheel alleen in mijn kabinet, aan mijne betrekkingen met mevrouw DE SAINT ANGE dacht, was ik zeker, dat zij mij beminde; en toen ik, in haar salon, mijne oogen deed spreken, verwijderde deze zekerheid zich meer en meer, en mijne bedeesdheid belettede mij stoutmoedig te worden. De kamenier zeide mij eindelijk, dat hare meesteresse geene liefde koesterde voor haren echtgenoot, maar dat zij, in hare hoedanigheid als schoone vrouw, daarentegen zeer veel eigenliefde had. — Ik deed alstoen een meesterstuk, en sprak haar veel van den heer DE SAINT-ANGE; ik vraagde haar de bijzonderheden, nopens dat lang verblijf te *Bordeaux*; ik deed onderzoek naar de zaken, die haren man aldaar ophielden; ik roemde de bordeausche vrouwen, en trachtte haar te doen gelooven, dat deze [illegible] zulk eene langdurige afwezigheid. ..... [illegible] van vriendschap en verkeering, en het gelukte mij [illegible] der jonge vrouw op te wekken. — Ik bemin u, zeide ik haar toen, ik aanbid u; ik ben jong als gij, en mijne liefde zal niet dan met ons leven eindigen; wat spreekt gij van eeden, van banden, die u verbinden aan eenen man, die u verraadt, die u verlaat! Hij die het eerst een verdrag schendt, is alleen schuldig: zich als[illegible] ken, is een regt, hetwelk de meineedige zelf u gegeven heeft. — [illegible] op het punt te zijn te zegevieren over eene deugd, die mij wank[illegible] scheen: mevrouw DE SAINT-ANGE werd bleek van gramschap, [illegible] oogen nogtans zagen mij met teederheid aan; een glimlach [illegible] van hare lippen te gemoet; een oogenblik bedekte zij haar gelaat [illegible] handen; vervolgens vroeg zij mij, haar vier en twintig uren o[illegible] laten, en bepaalde eene bijeenkomst voor den derden dag, [illegible] zes ure. Ik was gelukkig; mijn scheepje kwam eindelijk aan w[illegible] mij gouden droombeelden; ik vermaakte mij met de zoetste be[illegible] en, dag en uur gekomen zijnde, liep ik spoedig naar het zoo [illegible] *rendez-vous*, dat mijn geluk scheen te zullen verhoogen. Da[illegible] dat de heer DE SAINT-ANGE, aan wien men niet dacht, en [illegible] legener had kunnen aankomen, *Bordeaux* verlaten had, zo[illegible] verwittigen, en dat hij op hetzelfde uur reeds bij zijne vrouw [illegible] chaise stond nog op het voorplein; ik keerde terug, wenschende de [illegible] mannen, die somtijds eenen bescherm-god hebben, naar alle duivels [illegible] een dienstbode, geheel ontsteld, zich vóór mij tot den portier wend[illegible] het adres van den huis doctor te vragen. De heer DE SAINT-[illegible] ernstig ziek; men zond den dienstbode naar doctor N.... Dat [illegible] alleen mij het voorgevoel gaf van hetgene er gebeurd was. [illegible] was in inderdaad een expediet man, die de zieken niet lang marte[illegible] ziet, mijn waarde notaris, dat ik mij in mijne gissingen niet bedro[illegible] De heer DE SAINT-ANGE heeft den tijd niet gehad om den ind[illegible] wisschen, dien ik meen op zijne vrouw gemaakt te hebben. Gij [illegible] dat ik thans regten verkregen heb; ik ben de eerste op de [illegible] zal nu vlijtiger en meer welvoegelijker mijn hof maken; ik [illegible] eerste eeden herinneren, en voor mijne reeds oude liefde eene mis[illegible] der aangename, maar duurzamer belooning vragen dan die, wel[illegible] vankelijk getracht heb te verkrijgen: ik wil in den echt treden. »

« Gij zult hare hand vragen? »

« Ja, mijn waarde notaris! en gij zult ons huwelijkscontract m[illegible] de man ons toch de gunst bewezen heeft, ons van hem te ont[illegible] het mij geen leed, niet geslaagd te zijn: gij ziet het, sedert zes [illegible] uren denk ik als een verstandig man, als een toekomstig echtg[illegible]

zijn, hoe Koning en volk de regeling hunner onderlinge betrekkingen ... Moge deze dag, onder Gods zegen, de voorbode zijn van een' ... van vrede en eendragt hier op onzen geliefden geboortegrond, en ... Nederlandsch uitstekend karakter zich meer en meer ontwikkelen! »

Daarop las de secretaris van staat baron van Doorn van West-Capelle de grondwet voor.

Deze voorlezing geëindigd zijnde, rees Z. M. van Hoogstdeszelfs zetel op, en met eene duidelijke, krachtige stem, het hoofd gedekt houdende, ... eed voor, zoo als die in de grondwet is omschreven:

« Ik zweer aan het Nederlandsche volk, dat ik de Grondwet des Rijks ... zal onderhouden en handhaven, en dat ik daarvan bij geene gelegenheid en onder geen voorwendsel hoegenaamd zal afwijken, of gedoogen, ... daarvan afgeweken worde.

Ik zweer wijders, dat ik de onafhankelijkheid van het Rijk en de ... uitgestrektheid van deszelfs grondgebied met al mijn vermogen zal ... digen en bewaren; dat ik de algemeene en bijzondere vrijheid en de ... van alle mijne onderdanen en van ieder derzelven zal beschermen en ... gen, en tot instandhouding en bevordering van de algemeene en bijzondere welvaart alle middelen zal aanwenden, welke de wetten ter mijner ... kking stellen, zoo als een goed Koning schuldig is en behoort te doen. »

Vervolgens het Koninklijk hoofd ontbloot en de twee voorste vingers van ... regterhand ten hemel opgestoken hebbende, sprak Z. M., elk woord ... k en beteekenis gevende, met eene krachtige, doch hoorbaar bewogen ... het verbindend gezegde tot den Alwetende:

« Zoo waarlijk helpe MIJ God Almagtig. »

Waarop het hoofd dekkende nam Z. M. weder plaats.

In de oogen van de meesten der tegenwoordig zijnden, was de aandoening ... harten zigtbaar.

De koningen van wapenen deden hun viermaal herhaald plegtstatig: ... de Koning! hooren, en dit geroepen zijnde, herhaalden alle de aanwezigen tot viermalen toe: *Leve de Koning!*

De kalmte hersteld zijnde traden de voorzitters der twee kamers gezamenlijk voor den troon en lazen ieder achtervolgens den eed voor, bij de grondwet bepaald:

« Wij zweren in den naam van het Volk der Nederlanden, dat wij, ... luidens de Grondwet van dezen Staat, U als Koning hulden en ontvangen; ... wij de regten Uwer Kroon zullen bewaren en onderhouden, U getrouw en ... dienstig zullen zijn in de bescherming van Uwen persoon en van Uwe Koninklijke waardigheid; wij zweren voorts alles te zullen doen, wat goede getrouwe Staten-Generaal schuldig zijn en behooren te doen. »

Ieder hunner bekrachtigde denzelven met opsteking van de twee voorste vingers der regterhand, en het plegtstatige: *Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig*, hetwelk hun door alle de leden der staten-generaal, twee aan twee voor den troon tredende, werd nagesproken.

Middelerwijl hadden de koningen van wapenen en de herauten zich naar ... begeven, en welras hoorde men in de kerk, aan het door de lucht weergalmend gejuich, hetwelk als een donder uit de verte opging, dat het volk van het gebeurde was onderrigt, en de gedenkpenningen gestrooid werden.

Deze strooipenningen bevatten aan den éénen kant de teekenen der koninklijke waardigheid, rustende op de grondwet, waarbij de woorden: *Ingehuldigd: XXVIII Nov. MDCCCXL.* Op de andere zijde leest men: *Willem II, Koning der Nederlanden.*

De eerwaarde heer Wolterbeek, oudste leeraar van de hervormde gemeente te Amsterdam, beklom nu den kansel, en sprak eene doelmatige redevoering uit, bestemd om aan te toonen de afhankelijkheid der vorsten van den Koning aller Koningen, en het hoog belang der eersten, om hunne ... heid te zoeken in Hem. Deze redevoering, in welke de diensten van den prins van Oranje, nu Koning Willem II, werden herdacht, en de ... op geschetst werd, die Nederland vestigt op Hem als zijnen geachten en ... minden Koning, en op H. M. de Koningin, de tweede Koninginne-moeder, die eene moeder is des vaderlands, geëindigd zijnde, sprak de leeraar een vurig en krachtig gebed uit, aan hetwelk de Koning, van zijn zetel gerezen, met ongedekten hoofde en gevouwen handen deel nam. De prinsen en meest alle de grooten des Rijks en verdere aanzienlijke mannen volgden dit vaderlijk en koninklijk voorbeeld. De oogenblikken van dit gebed, in hetwelk ook voor koning Willem I, den altijd beminden hersteller van 's Lands onafhankelijkheid en bloei, met waardigheid en liefde de zegen des Allerhoogsten werd afgesmeekt, waren de ... van deze vereenigde zitting der beide kamers, door het grootsche schouwspel, dat de ootmoed der koninklijke personen en van zoo vele aanzienlijke, geleerde en verlichte mannen en vrouwen voor den Onzienlijken Bestuurder der werelden opleverde. Het Amen uitgesproken zijnde, zongen alle de vergaderden, eerbiedig staande, uit Psalm LXXII, het 11de vers:

> Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen!
>   Men loov' Hem vroeg en spaê!
> De wereld hoor' en volg' mijn zangen
>   Met Amen, Amen na!

De zitting werd daarop met den zegen van den waardigen hoog bedaagden leeraar besloten.

Onder het daverend en aanhoudend gejuich der verzamelden, verlieten ... eerst Z. M. de Koning, benevens HH. KK. HH. de prinsen, en vervolgens H. M. de Koningin, benevens HH. KK. HH. de prinsessen de kerk, in de zelfde orde als bij het binnenkomen. Daarop keerden ook de staten-generaal, de ministers en directeuren, hoofden van departementen, ... de raad van state in gelijke orde als bij het binnenkomen, naar het paleis terug; terwijl ook de leden van het corps diplomatique vertrokken, naar gelang hunne rijtuigen de kerk naderen konden.

Omstreeks ten 3½ ure was de zitting geëindigd.

Wij vernemen uit vrij zekere bronnen, dat het Z. M. den Koning op heden heeft behaagd tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw te benoemen, en het teeken dier orde met Hoogstdeszelfs eigene hand uit te reiken aan de heeren TILLING, secretaris van Z. M., en SCHULTZ, werkelijke staatsraad van Z. M. den keizer aller Russen, secretaris van H. M. de Koningin.

Men zegt, dat zeer spoedig nog vele andere benoemingen tot ridders zullen worden bekend gemaakt.

Ook spreekt men van onderscheidene besluiten van Z. M. van anderen aard, tot welke de plegtige gebeurtenis van heden Hoogstdezelve heeft aanleiding gegeven.

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 26 November.

Hamburg 2/m 35⅝, k. 35⅞. Parijs 2/m 56 9/16, k. 56 15/16. Bordeaux 2/m 56⅜, k. 56⅝. Frankfort 6/w 36 7/16.

27 Nov. Londen 2/m 11.87½, k 11.97½. Hamburg 2/m 35 11/16, k. 35 15/16.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 25 Nov.

Consols contant en op tijd 3 pCt. 89¾ à ⅞. Brazilië 5 pCt. 73½ à 74½. Columbia 2de Leen., 6 pCt. 25¼ à ¾. Chili 6 pCt. 57 à 59. Mexico 1837 5 pCt. 30 à ½. Deferred 10¾. Denemarken 3 pCt. 77 à 78. Ardoins m. c. 5 pCt. 23⅜ à ¼. Passive 5⅝ à ¾. Deferred 11⅝ à ⅞. Portugal 3 pCt. 22 à ¼. Dito 5 pCt. 35¼ à ⅜. Holland 2½ pCt. 51¼ à ½. Dito 5 pCt. 98½ à 99. België 5 pCt. 98.

CITY, *woensdag avond.* De val van St. Jean d'Acre, met welks verovering Ibrahim vóór acht jaren zijne overwinningen in Syrie begonnen heeft, en welks verlies hem nu noodzaken zal, dat land te verlaten, heeft de engelsche fondsen in het begin van den dag doen rijzen; naderhand echter zijn zij tot de prijzen van gisteren teruggekomen. Men is zeer nieuwsgierig te vernemen, wat de bank van Engeland morgen, zijnde de verrekendag, zal doen ten aanzien van de fondsen, welke zij, eenigen tijd geleden, in beleening gelegd heeft; zoo zij dezelve terug vraagt, en met banknoten betaalt, zal dit zeker eene verandering geven in de prijzen van al de fondsen, zonder onderscheid, zoowel buitenlandsche als engelsche. De buitenlandsche fondsen waren heden niet zoo willig als gisteren. Behalve de mexicanen, zijn ze alle iets lager gebleven. Het afscheids-manifest van de ex-regentes van Spanje is met eenige bezorgdheid door de speculanten gelezen, en heeft de spaansche fondsen gedrukt. In hollandsche geene verandering.

PARIJS, 26 Nov.

Inschr. op ult. 5 pCt. 112.30. Dito cont. 5 pCt. 112.20. Dito op ult. 3 pCt. 80.25. Dito cont. 3 pCt. 80.25. Bank-Actiën fr. 3315. Bank bij Lafitte fr. 1060. België 5 pCt. 98. Dito 3 pCt. 70.15. Spanj. Ardoin 5 pCt. 24⅝, ½, ⅜, ½. Passive 5⅝. Napels, Falc. 5 pCt. 103.75. Haïti fr. 590.

De bijzonderheden, omtrent de inneming van St. Jean d'Acre, heden met den télégraaf ontvangen, hebben op nieuw eenen gunstigen invloed gehad; de speculanten schijnen zich in geenen deele over de debatten over het adres in de kamer te verontrusten. De heer Dupin eenige der minst goedgekeurde uitdrukkingen in zijn ontwerp hebbende opgegeven, houdt men zich overtuigd, dat het adres met eene groote meerderheid zal worden aangenomen, en de kamer zich voor den vrede tot elken prijs zal verklaren. In *Tortoni* waren de 3 pCt. reeds gevraagd à 80.20, op welken verhoogden prijs zij zich gedurende de beurs hebben gehandhaafd; de 5 pCt. stegen tot 112.30. De vreemde fondsen waren grootendeels mede williger, de spaansche waren echter minder gevraagd, doordien men eenigzins beducht is voor onlusten in de baskische provinciën; in portugesche is niets omgegaan.

Na de beurs: 3 pCt. 80.40.

Wisselk. Amst. 1/m 209¼; 3/m 208¼.

ANTWERPEN, 27 Nov.

België 5 pCt. 97. Dito 3 pCt. 69⅜. Metaliek 5 pCt. 107⅝. Loten fl. 250. ƒ 363. Nassau Loten 22. Darmst. Loten 24. Ardoins 5 pCt. 22½, ⅜. Uitgest. 6½. Brazilië 78.

De handel in Ardoins was heden zeer geanimeerd; derzelver prijs opende op 22 g., ¾ p., door vele inkoopen steeg men tot 22⅝, doch bleef weder 22½, ⅜ g. Coupons 16¼ p. De 3 pCt. belgische fondsen openden op 68¾ tot 69¼, en bleven 69 g.

BRUSSEL, 27 Nov.

Het voortdurend laat aankomen van den franschen post beperkt steeds zeer den handel in fondsen; de 3 pCt. belgische zijn heden genoteerd 69¼ p. Ardoins 22 g. Na de beurs bleven de 3 pCt. belgische fondsen 69 g., ⅛ p. Ardoins 22¼.

BERLIJN, 24 Nov.

Pruiss. Leen. 4 pCt. 100½. Dito Loten 78¼. Metaliek 5 pCt. 108½. Rusland Hamb. 5 pCt. 105½. Dito Londen 5 pCt. 110¼. Dito 1831 en 1833. 5 pCt. 101½. Polen Loten fl. 500. 76¼. Dito fl. 300. 71. Holland 2½ pCt. 47½.

Wisselk. Amst. k. 138¼, 2/m 137¾.

FRANKFORT A/M, 25 Nov.

Metaliek 5 pCt. 106. Dito 4 pCt. 99⅝. Dito 3 pCt. 79½. Bank Actiën ƒ 2056. Loten fl. 500. 126¾. Dito fl. 250. 116½. Holland 2½ pCt. 49⅝. Syndic. 4½ pCt. 85⅝. Dito 3½ pCt. 71. Ard. 5 pCt. 23¾. Portugal 3 pCt. 14.

De stemming der beurs was heden zeer gunstig, en alle fondsen vonden tot verbeterde koersen koopers, waartoe voornamelijk het alhier per estafette uit Weenen ontvangen berigt, van de inneming van St. Jean d'Acre, door de troepen der verbonden mogendheden, bijdroeg, en men voorziet alzoo eene spoedige onderwerping van den onder-koning van Egypte.

WEENEN, 21 Nov.

Metaliek 5 pCt. 105¾, 106. Dito 2½ pCt. 55½, 56½. Bank-Actiën ƒ 1710, 1735. Loten 1834. ƒ 137, 138. Dito 1839 ƒ 116½.

De prijzen onzer fondsen, welke in den beginne, ten gevolge van de lagere koersen van Parijs, zeer gedrukt waren, hebben zich eensklaps hersteld, en blijven willig, op het gerucht, dat St. Jean d'Acre zich aan de verwinnende wapenen der verbonden mogendheden had overgegeven.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

Het schip Iris, Kapt. E. H. Mersman, van Petersburg naar Gent, is, volgens brief van Ameland van den 21 Nov., den vorigen dag aldaar gestrand en zou vermoedelijk weg zijn; het volk is gered, en men was bezig zoo veel mogelijk van de lading te bergen.

Kapt. J. D. Nordlohne, van Riga te Helvoet binnen, rapporteert, den 15 Nov., Terschelling Z. ten W. 21 mijlen, de equipagie, bestaande uit 10 man, gered te hebben, van de Pruissische brik Vigilant, Kapt. M. C. Trapp, van Memel naar Londen, welk schip dadelijk daarna zoude verbrijzeld zijn. (Genoemde brik is echter niet verbrijzeld, doch den 20 Nov. bij Helgoland drijvende gevonden en in de nabijheid van de oostzijde der Duinen gebragt, waar men trachten zou hetzelve op strand te zetten, ten einde de lading te bergen).

Het schip Scandinaviën, Kapt. P. Neeven, van Riga naar Amsterdam, is den 20 Nov. zwaar lek, met verlies van verschansingen, zeilen en een gedeelte der deklast, te Cuxhaven binnengeloopen.

De Hollandsche visscher het Jonge Kniertje, stuurman Rog, is den 21 Nov. te Yarmouth binnengeloopen, hebbende fusten terpentijn gevischt.

Het schip de 2 Gebroeders, Kapt. K. H. Sprik, van Liebau naar Paimpol, is, volgens brief van Folkstone van den 22 Nov., met verlies van anker en touw, op de reede van Duins binnengeloopen.

Het schip Minerva, Kapt. Lange, van Antwerpen naar Marseille, heeft den 26 Nov. ter reede van Vlissingen een anker en ketting verloren.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 27 Nov. Z. — S. B. Hussy, Effort, Richmond (V). H. B. Disney, Union, Londen. A. K. Mulder, Rensina, Cockenzie. R. Shephard, Starling, Sunderland. H. J. Schuuring, Zwaantina, Hull. R. T. Fenenga, de Welvaart, Koningsbergen.

VLIE 26 Nov. Z. — A. H. Bekkering, Gesina, Dantzig. Nog binnengaats eene kof, de naam onbekend.

TERSCHELLING 24 Nov. Compasrond. — W. F. Feninga, Clara Dorothea, Croonstad.

HELVOET 26 Nov. O. Z. O. — Gisteren nog: P. le Page, Admiraal Windham, Guernsey. J. Henderson, Pomona, Grangemouth. H. E. Staben, Ernestine, Arendsburg, H. R. Rock, Adriana, Riga.

BRIELLE 26 Nov. O. — Gisteren nog: C. Sueur, l'Estafette (S), Duinkerken.

MAASSLUIS 27 Nov. O. — Niets.

BORDEAUX 22 Nov. (Op de rivier): Veenhorst, Ida Catharina, Nantes. Kok, de Hoop, dito.

ANTWERPEN 27 Nov. Klein, Eclair, Villanova. Whitecombe, Soho (S), Londen. Heijen, Broederliefde, Riga. De Buhr, Vr. Anna, Emden. (Op de rivier): eene Belgische kof, vermoedelijk: Clio, ...

EMDEN 23 Nov. Luken, Elisabeth, Amsterdam.

LEER 19 tot 22 Nov. Borchers, Sophia, Amsterdam.

UITGEZEILD.

TEXEL 27 Nov. L. J. Boon, Mentor, ... n. Rotterdam.

VLIE 26 Nov. W. Lees, King, Newcastle. J. J. Wrigt, Amason, dito. J. T. Barker, Raven, dito. B. P. Moesker, de Weldaad, dito. W. Mc. Donald, Epsilon, Sunderland. J. Jorgens, Palmin, Arendahl.

HELVOET 27 Nov. J. M. Lorentz, Traube, Stettin. — Gisteren nog: J. Noord, Ceres, Belfast. J. Allison, Skylark, Stockton. S. Jennings, Emerald, Ipswich. W. Dougall, Amelia, Hull.

BRIELLE 26 Nov. M. Coutard, Rotterdam (S), Hâvre.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ROTTERDAM 27 Nov. TABAK. Heden werden op nieuw uit de lading *Potomack* twee merken, te zamen 82 vaten Maryland, verkocht; als ook bij inschrijving bij de Ned. Handel-Maatschappij 216 pakken Java, waarvan de bestede prijs niet bekend werd.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 25 Nov. De aanvoer van alle soorten van *Granen* was heden gering, en daar er ook weinig koopers waren, is er zeer weinig gedaan; de prijzen van alle artikelen zijn onveranderd bij maandag.

'S KONINGS INHULDIGING.

De juichtoon dreunt aan 't scheeprijk Y,
De aloude Amstel tooit heur haren,
Met eikenloof en popelblaren,
En praalt met dubble feestkleedij.
De juichtoon dreunt langs Flevoos baren
En kemt ze glad door melodij;
Terwijl het nedrig kabb'lend Sparen,
De zuivre noten van zijn stroom
Doet trillen langs den oeverzoom.
De Maas weêrkaatst uit zilvren gorgel
Den nagalm van dat dondrend orgel,
En de ongerepte vijverzwaan
Hoort 't sterven van dien nagalm aan,
Maar klapwiekt met de blanke wieken
Daar 't pas geschapen uchtendkrieken,
Bij haar ten middag op zal gaan!

Te regt gaat ge ons ten hoogtijd leiden
Bij 't rijk vergoeden van 't gemis!
De Koningszoon, die Koning is,
Oud Neêrland! zal u heil bereiden.
Steeds onverbroken bleef de band,
Geen scheemring mogt de dagen scheiden,
Geen nachtlijk zwart trad tusschen beiden,
De dag reikte aan den dag de hand. —

Laat onverlet uw juichtoon klinken,
Gij, dankbren, Nassau's glorie waard,
Hij, die als veldheer eenmaal 't zwaard
Op 's vijands harnas deed rinkinken,
Die 't onvoltooide staatsgebouw
In 't Princelijke bloed wou vesten,
Die lijf en leven gaf ten besten,
Hij stijgt ten troon, hij zweert u trouw!
Gij, kopren kelen, afgezonderd
Tot dienaars van de nijvre Faam,
Die vaak den roem van Hollands naam
Langs veld en vloed hebt uitgedonderd,
Barst los, verbreidt de mare alom,
Dat hij, die 't pleit van Neêrlands regten
Met bloed en degen kon beslechten,
Ten koninklijken zetel klom. —
Zoo 't veil, dat kronkelt om zijn haren
Nog schamel was aan lauwerblaren
En meerder tooi en sieraad vroeg,
Europa bood nog schats genoeg;
Schoon afgefolterd door de weeën
Van burgerkrijg en broedermoord,
Bragt Spanje nog een lofspraak voort,
Die over trotsche Pyreneën
Zou zweven, onbevlekt en frisch,
De koningin der zee begroeten
En neêr zou dalen voor de voeten
Van hem, die Neêrlands Koning is.

Maar 't wapenfeit van later dagen
Zet ons de ziel genoeg in gloed,
Wij zijn verzekerd door zijn bloed,
Dat hij het *rijkszwaard* trouw zal dragen,
Dat hij, trots tijd en stand of val,
Den eed, nu plegtig uitgesproken,
Een Nassau waardig, houden zal....
Geen Nassau heeft een eed verbroken!
Waait uit en strijkt u, wimpels, glad,
Bij 't schetterend klinken der klaroenen,
Gij, uitgestoken feestblazoenen
Van Nederland en d' Amstelstad!
't Gesnuif der wit beschuimde rossen,
't Gehinnik van het stout genet,
't Geklinklank van het blank musket
En 't golven van de vederbossen,

... is, dat de vrouw, welke hij huwen zal, hem bemint, en dat zij, ... noodig, hare liefde zelfs aan den pligt zal weten op te offeren. Het is ... mij een verrukkelijk voorval. »

De lijkstaatsie was, gedurende dit gesprek, hetwelk wel vijf en twintig malen werd afgebroken, eindelijk genaderd tot die plegtige poort, door welke de dooden niet weder terugkeeren. De lijkkoets reed het kerkhof ... men, tot aan eenen nieuw geopenden grafkuil; de kist werd nedergelaten, en alle de aanwezigen wierpen een weinig aarde op het dofklinkende ... t. EDUARD was geenszins de laatste, om dezen pligt te vervullen.

« Dat de aarde u niet drukke! » sprak hij tot zich zelven, « o brave man! die zoo ter juister ure voor mij gestorven zijt. »

Hij keerde zich vervolgens tot zijnen begrafenisgezel, om ook den terugweg met hem af te leggen, en zich zoo veel mogelijk met de goederen van mevr. DE SAINT ANGE bekend te maken; doch de notaris was verdwenen, en de heer EDUARD DE BONNAIRE kwam geheel alleen weder te *Parijs.*

Veertien dagen later, toen hij geloofde, dat de welvoegelijkheid zulks veroorloofde, begaf hij zich naar de weduwe. Het was twee ure na den middag, zijnde in *Parijs* het uur, dat de morgenstond eindigt, en de bezoeken naauwelijks eenen aanvang nemen. Hij treedt binnen; eene nieuwe kamenier geleidt hem (o geluk!) zelfs in de slaapkamer van mevrouw DE SAINT ANGE. In eenen groot armstoel *à la voltaire*, en met zijn' rug naar de kamerdeur, zat een heer, in zijn' morgenjas en pantoffels, een boek te doorbladeren. EDUARD nadert; de heer staat op, zij groeten en herkennen elkander.

« Hé, zijt gij het mijn waarde notaris? Gij hier, en in die kleeding?.. »

« Lieve heer, ja; ik ben in mijn huis. Vrouw! Lieve vriendin, mevr. DE SAINT-ANGE, een bezoek voor u. »

« Hoe! Gij hebt haar gehuwd?... Zoudt gij de man zijn?... Tegen wien heb ik de eer te spreken?... »

« Tegen den heer DE SAINT-ANGE, uw dienaar, over wien gij tot hemzelven eene lijkrede gehouden hebt, en die, veertien dagen geleden, het verstand niet gehad heeft te sterven, om u aangenaam te zijn. »

« Hoe! gij waart niet.... »

« De notaris van mijne vrouw? Neen mijnheer; ook heb ik mij als zoodanig niet gehouden; ik heb u alleen gezegd, dat ik hare zaken waarnam, en gij zult wel willen toestemmen, dat dit de betrekking is van een gehuwd man. »

« Maar wie is dan dood? » riep EDUARD met zoo veel schaamte als spijt.

« Mijn arme neef, een oude vrijer van mijnen naam, een zeer aanbevelingswaardig man, zoo als gij zelf gezegd hebt, die mij 100.000 kroonen nalaat, en die in de andere wereld zeer gestreeld moet zijn, met de laatste eer, welke gij hem in deze bewezen hebt. »

« Gij hebt regt doen wedervaren aan mijn gedrag » zeide mevrouw DE SAINT ANGE, die op hetzelfde oogenblik binnen kwam, « maar niet aan mijn gevoel, waarom gezegd, dat ik mijnen man niet bemin? Waarom beweerd, dat ik u lief heb? In waarheid, mijnheer, het genoegen u romances te hebben hooren zingen, doet gij mij zeer duur betalen. »

« De schoone bordeausche vrouwen, » zeide vervolgens de heer DE SAINT-ANGE, « zullen u, mijnheer, als lasteraar een proces aandoen. Waarom haar beschuldigd? Waarom ten minste eene van haar te beschuldigen eenen man te beminnen, die noch geest, noch beschaving, noch *savoir vivre* heeft, en dien men geene liefde kan toedragen? Foei! welk een' afschuw! »

« Waarom zijt gij niet gekomen, mijnheer, op den dag toen ik u verwachtte? Ik ontving eenen brief van mijnen man, die mij zijne terugkomst meldde; en ik had uw verzoek om een *rendez-vous* toegestaan, met oogmerk u hem voor te stellen.... Mijn vriend, » voegde mevrouw DE SAINT-ANGE er bij, zich tot haren man wendende; « ziedaar den heer EDUARD DE BONNAIRE, welke zoo verrukkelijk de romance zingt.... Indien mijnheer ons het genoegen wilde doen iets te zingen, zal ik mij aan de piano zetten. »

EDUARD, *honteux comme un renard qu'une poule aurait pris*, nam op eene linksche wijze afscheid van mevr. DE SAINT ANGE, en haastte zich de deur te bereiken.

« Mijnheer! Mijnheer! » zeide de heer DE SAINT-ANGE, die hem tot aan den trap geleidde; « ik bedank u voor de waarschuwing, welke gij mij gegeven hebt nopens den geneesheer N...., die zoo expeditief is. Ik zal eenen anderen doctor kiezen. »

't Gewuif van de opgeheven hand,
't Gejoel en 't onverpoosde schallen
Der zaamgeperste duizendtallen
Verhoogen 't feest van Nederland!
Maar 't zilver, dat in de oogen wiegelt,
Waarin de winterzon zich spiegelt,
Verraadt de beê, die, uit de borst,
Stijgt tot den KONING van den Vorst:
«God, geef den Koning zijne regten,
«De regten aan des Konings Zoon!
«Bewaar den vlekkeloozen troon,
«De tijd moog immer lauweren vlechten,
«Schenk gij aan Hem de burgerkroon!
«Spant haat en opstand immer zamen,
«En, valt hem kroon en schepter zwaar,
«Zij hem ten schild en beukelaar.....
«God, zegen onzen Koning! Amen!»

27 *November* 1840. L. VAN DEN BROEK.

Kunsten en Wetenschappen.

HET TOONEEL.

Gisteren avond had in den italiaanschen schouwburg eene eerste voorstelling der opera *Roberto d'Evreux*, van Donizetti, plaats. Het libretto gelijkt naar het schema van een treurspel, en is niet zonder verdienste. Zie hier eene korte schets van hetzelve: *Roberto d'Evreux*, graaf van Essex, gunsteling der koningin *Elisabeth*, is van Ierland teruggeroepen, alwaar hij aan het hoofd van het leger stond, om een oproer te bedwingen. Sedert lang hadden zijne benijders de staatkundige trouw van den graaf bij de koningin te vergeefs verdacht pogen te maken; *Elisabeth* beminde haren gunsteling te zeer, dan dat zij geloof daaraan konde of wilde hechten; maar thans had zij de achterdocht opgevat, dat hij eene andere vrouw beminde, en dit heeft haar tot zijnen val doen besluiten. Zij ondervraagt hem, en werdt in haren minnennijd versterkt. Maar wie is die vrouw, die het waagt hare mededingster te zijn? De aanschouwer weet zulks. Het is de beminnelijke *Sara*, hertogin van Nottingham. Reeds lang beminden zij elkander in het geheim, maar *Sara* werd, gedurende de afwezigheid van *Essex*, met graaf *Nottingham*, op bevel van *Elisabeth*, door den echt vereenigd. Na zijn bovengemeld onderhoud met *Elisabeth*, vindt *Essex* middel zijne beminde *Sara* in het geheim te spreken. Hij verwijt haar hare trouweloosheid; zij verdedigt zich door te zeggen, dat zij hem nog bemint; maar dat zij slechts door dwang, en om hem te redden, aan *Nottingham* hare hand gegeven heeft. Hierop volgt de verzoening en het besluit elkander voor altijd te vlieden. *Essex* wil nog dien nacht het land verlaten; maar, op bevel der koningin gevangen genomen, vindt men bij hem eene sjerp, die hij van *Sara*, bij het afscheid, ter gedachtenis ontvangen heeft. Deze minnegift lost het raadsel op. *Nottingham* herkent het merk zijner gade, en wordt de doodvijand van *Essex*, wiens leven hij vroeger als vriend had trachten te redden. Hij belet de gravin eenen door *Essex* aan haar gezonden ring aan de koningin ter hand te stellen, welke ring vroeger door *Elisabeth* aan *Essex* geschonken was, met de belofte van hem gratie te schenken, in welk geval ook, zoo hij denzelven aan haar zoude vertoonen of doen vertoonen. Dit onderpand der liefde keert te laat in de handen der koningin terug. *Essex* is reeds ter dood gebragt. Zijne benijders zegepralen. Maar *Elisabeth* geeft zich aan wroeging en wanhoop over, en Engeland verliest zijne fiere koningin. De compositie bevat veel schoons, en ook de uitvoering was over het algemeen vrij gelukkig, zoodat het publiek er genoegen in schepte, en dikwerf zijne goedkeuring door toejuichingen aan den dag legde. Mlle. Matthey werd op het einde teruggeroepen, en met een algemeen *bravo* begroet; ook mad. Donnatelli, als gravin, en de heer Delvivo, als graaf *Nottingham*, hadden zulks wel verdiend. Bij de uitvoering dezer opera, bij gelegenheid der aanstaande gala-representatie in den stads schouwburg, dienen de grooten en de hovelingen van Engeland's koningin wel wat deftiger en gelijkmatiger gecostumeerd te worden.

Een der nieuwste en belangrijkste voortbrengselen van het onuitputtelijk, vindingrijke brein van den franschen tooneeldichter Scribe is *la Calomnie*, *de Laster*, tooneelspel in 5 bedrijven, in Februarij jl. voor de eerste maal te Parijs vertoond. De algemeenheid, zoowel als de verfoeijelijkheid der ondeugd, welke door den titel van dit werk aangeduid wordt, vindt men in hetzelve met de echtste en levendigste kleuren geschilderd, en menige menschkundige opmerking en menige zedelijke vermaning, welke het bevat, verdient in het geheugen geprent te worden. Het zijn, wel is waar, geene nieuwe waarheden, die wij in dit werk ontmoeten; maar zij zijn door woorden en handelingen zoo nieuw en belangwekkend daargesteld, dat zij onze bijzondere aandacht verdienen, en voor velen, zoo niet voor allen, tot nut kunnen verstrekken. Er schuilt in het menschelijke hart, na zekere neiging, die ons aandrijft, liever het kwade dan het goede van onzen evenaaste te hooren, en geloof er aan te slaan. Wangunst, of liever de zucht, om door de vernedering van anderen, zich zelven en zijne verdiensten te verheffen, en zijne eigen gebreken te verontschuldigen, is de drijfveêr dier neiging tot de kwaadsprekendheid. Van daar sproit die soort van stilzwijgende hulp voort, welke men zoo gaarne aan de ontwikkeling en verspreiding eener boosaardige logen verleent. Men waent zich, wel is waar, eene onwaarheid in het openbaar te bevestigen, of eene daadzaak, die niet bestaat, te verzinnen; maar men vertelt ze anders, dan zij wezenlijk is; men verandert dezelve naar zijn oogmerk; en dusdoende verkeert de lastertong, geholpen door domheid, boosaardigheid en praatzucht, onmerkbaar de waarheid in logen, de deugd in ondeugd; en aan de welmeenendste daad wordt een slecht oogmerk ten laste gelegd.» Deze opmerking geeft den dichter aanleiding tot de waarschuwing, om aan het spreekwoord: «Er heet geene koe bont, of zij heeft zwarte vlakken, geene algemeene of verkeerde toepassing te geven. Wij zien in het onderhavige stuk de deugdzaamste handelingen verkeerdelijk beoordeeld, en als bewijzen van slechtheid gebezigd; wij zien, hoe de menigte, door schijn verblind, de reinste, de braafste karakters met den vuigsten laster bezoedelt. Men onderzoeke dus den grond van elke lastering, alvorens men aan dezelve geloof sla; men trachte, zoo veel mogelijk deszelfs verspreiding te beletten; men verdedige de inborst onzer vrienden tegen derzelver aanranding, en kan men het gerucht van wezenlijke miss'appen niet tegenspreken, poge men evenwel dezelve tegen te gaan, en de nadeelige uitwerkselen daarvan te verzachten. Wat u zelven betreft, laat nimmer de vreeze voor de gisping der wereld u van het verrigten eener goede daad terughouden; maar veracht evenmin het oordeel der menschen; poog zelfs den schijn te vermijden, die aanleiding tot eene kwaadwillige beoordeeling zou kunnen geven. Dusdanige zijn de lessen en vermaningen, die men in dit tooneelspel aantreft. Maar, zoo als men van den geestigen Scribe verwachten kon, het is geene eentoonige, vervelende schilderij, dat hij van deze verfoeijelijke ondeugd heeft opgehangen; neen, het is integendeel zeer levendig en onderhoudend. De karakterschetsen zijn getrouw en afwisselend, de intrigue verwikkeld, en toch gemakkelijk te volgen, de dialoog geestig en vloeijend, enkele tooneelen zeer treffend, en de ontknooping natuurlijk en naar wensch.

Er vertoonen zich voor onzen blik Raymond, eerste minister van Frankrijk, een man, welke door deugden, verdiensten en vastheid van karakter van uit de volksklasse tot die hooge waardigheid heeft weten op te klimmen, als parvenu een bijzonder voorwerp van lastering, maar zich weinig er om bekreunende, en regt door zee stevenende; *Cecile de Mannas*, eene deugdzame en beminnelijke maagd, die mede zonder schuld aan den vuigsten laster ten doel staat; *Hermine de Guibert*, eene geestige, maar tevens eerzuchtige coquette, welke haren echtgenoot, den bankier *mr. de Guibert*, eenen nietigen, verwaanden gek, door middel van haren broeder, den minister Raymond, tot de hoogste eereposten poogt te verheffen; *Le Marquise de Savanay*, een liberale gedeputeerde, die gaarne naar overtuiging en grondbeginselen wil handelen, maar niet altijd kan, omdat hij een slaaf is der publieke opinie; *Le Vicomte de St. Andrée*, van in het naauwgebragte losbol, die, eenen misstap door eenen logen hebbende willen bedekken, de oorzaak is van den laster, welke de hoofdstof tot de verwikkeling der intrigue levert; *Coquenet*, burger van Dieppe, die onwetende zich zelven belastert; *Izelena*, een herbergiersjongen, en eindelijk een stoet van nieuwsgierigen, praat- en lasterzieke burgers en badgasten, gelijk de kleine badplaatsen, zoo als Dieppe, alwaar het stuk speelt, gewoonlijk in menigte opleveren. Alle deze onderscheiden personen vinden op beide schouwtooneelen, het hollandsche en fransche, allezins waardige representanten; men mag zich dus van de vertooning van dit belangwekkend tooneelspel bij beiden eenen allezins gunstigen uitslag beloven.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

Ingezonden Stukken.

AAN DE REDACTIE VAN DEN AVONDBODE.

Om een naauwkeurig denkbeeld te vormen van de posten, die door den luitenant-generaal Kraijenhoff, den 24 dezer maand te Nijmegen overleden, zoo in burgerlijke als militaire betrekkingen, bekleed zijn, en de titels, die aan dezen onzen verdienstelijken landgenoot zijn toegekend en opgedragen, zal het, vertrouw ik, uwen lezers aangenaam zijn eene opgave daarvan te ontvangen, waarvan de juistheid ontwijfelbaar is. Ik laat derhalve hier volgen een afschrift van een *eigenhandig albumblad*, met welk de generaal vóór ruim twee jaren mijne verzameling van autographen verrijkt en versierd heeft:

«Cornelis Rudolphus Theodorus baron Kraijenhoff, geboren den 2 Junij 1758, te Nijmegen.

BURGERLIJKE BETREKKINGEN:

A. L. M. Philos. et medic. doctor, lid der 1ste klasse van het koninklijk nederlandsch instituut, correspondent van het instituut van Frankrijk, Parijs, hoofdbestuurder der maatschappij: *tot Nut van 't Algemeen*, Rotterdam 1789—1792, lid der wetenschappelijke maatschappijen van Haarlem, Utrecht en Batavia, (Neêrlands-Indiën), enz. enz.

MILITAIRE BETREKKINGEN:

Aide de Camp en oud-minister van oorlog, (onder koning Lodewijk) in fransche dienst, inspecteur-generaal der genie, ridder van het legioen van eer. Laatstelijk onder Koning Willem I, luitenant-generaal, inspecteur-generaal der fortificatiën, van het wapen der genie, van de mineurs, sappeurs en de pontonniers, gouverneur van Amsterdam, grootkruis der militaire Willemsorde.

Thans in den hoogen ouderdom van 80 jaren, zonder smartelijke gebreken, zeer genoeglijk rustende.

Januarij 1838.

Ontvang de verzekering mijner hoogachting!

AMSTERDAM, 27 *November* 1840. J. IMMERZEEL Jr.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.

ijvoegsel tot den AVONDBODE van 30 November 184

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 29 November.

k van Z. M. bij gelegenheid van Hoogstdeszelfs plegtstatige de vereenigde zitting van de beide kamers der staten-gene- is van den volgenden inhoud:

DEL MOGENDE HEEREN!

e dag is verschenen, waarop ik U Edel Mogenden, vertegen- Nederlandschen Volks, mag begroeten, om Ons bij eede verbinden tot het in stand houden, met vereenden wil en chten, dier maatschappelijke waarborgen, welke de grondsla- welvaart van het geliefde Vaderland.

e Hoofdstad ziet Ons hier bijeenkomen, om gevolg te geven voorschrift: dat, bij het aanvaarden der Regering, de Koning Volk toewijde, en dat Volk Hem als Koning huldige.

ereid, om, voor het oog des Allerhoogsten, de heilige belofte welke het tot de schoone taak mijns levens maakt de Grond- haven, de onafhankelijkheid van het Rijk te verdedigen en te vrijheid en de regten van al Mijne Onderdanen te beschermen, e welvaart door de middelen, Mij bij de wetten gegeven, te

nd van U Edel Mogenden, als tolken van Nederland, de ver- nemen, welke het onderpand bevat van deszelfs verknochtheid van de genegenheid van U Edel Mogenden, zal dierbaar zijn , voor geene andere voldoening in gelijke mate geopend; als der liefde en der achting van een regtschapen, vrij en ge-

dan ontmoeten zich hier regten en pligten in de wensche- stemming, en vinden zij eenen onwankelbaren steun in de eos en in eene volledige gelijkheid van bedoelingen en belangen. verheven plegtigheid eenen duurzamen indruk achterlaten, e dag, — de getuige, hoe Koning en Volk den regel hunner rekkingen eendragtiglijk beijveren, — onder Gods zegen, de van een tijdvak, waarin vrede en voorspoed op den geliefden heerschen, en de uitstekende hoedanigheden van het Neder- ter zich meer en meer krachtvol ontwikkelen!

---

heid van Hoogstdeszelfs plegtige inhuldiging, heeft Zijne Ma- luiten van heden de navolgende benoemingen gedaan:

Prins Frederik der Nederlanden tot veldmaarschalk bij het leger;
en prins van Oranje tot luitenant-generaal en inspecteur-generaal der infanterie;
prins Alexander der Nederlanden tot luitenant-generaal en in- eraal van het wapen der kavallerie;
drie benoemingen gedaan buiten bezwaar van 's Rijks schat-

prins Hendrik der Nederlanden tot kapitein ter zee.

ers van Staat: de heeren G. A. G. P. baron van der Capellen, aris van Staat;
G. J. baron van Hugenpoth van Aerdt, lid van de eerste ka- ten-generaal.

arine. Tot vice-admiraals: de schouten bij nacht A. W. de Ziervogel;
en bij nacht: de kapiteins ter zee F. G. Courrier dit Dubikart

t bij nacht titulair: de titulaire kapitein ter zee P. Arriens;
ins ter zee: de kapitein-luitenants ter zee H. Ketjen, C. J. F. Boelen Jz., C. Roest en J. Le Jeune;
nants ter zee van de 1ste klasse: de luitenants ter zee van de J. Hudig, L. von Freytag van Overstraten, A. Woutersz, uller, L. F. van Hoogenhuijzen, J. de Haan, J. A. C. Eschau- W. baron de Constant-Rebecque, D. G. Nisen, G. van Voss, der Ramhorst, D. C. de Dieu van de Graaff, R. P. van A. Nooij, P. A. M. Hinlopen, J. A. Matthijsen, en J. L. L. euwland;
nants ter zee van de 2de klasse: de adelborsten der 1ste klasse: den Berg, J. L. van Es, A. J. Kroef, P. A. Schultz, P. M. Col- J. van Kuyk Wittermans, H. J. Dibbetz, J. H. Tobias, P. A. van Vos, H. D. A. Smits, R. L. de Haes, G. F. G. Gobius, A. R. A. van Gendt, C. A. Vreede, C. W. M. van de Velde, le Casembroot, J. W. Steiger, J. van Gogh, jhr. J. H. van Ca- . Engelsman Kleijnbens, J. C. Holzapffel, J. E. W. F. van Ra- R. E. von Schmidt auf Altenstadt.

leger (buiten bezwaar van 's Rijks schatkist.)
generalen staf, tot kolonel: de luitenant-kolonel jhr. A. J. B. van Wichen.
militaire administratie, tot hoofd-intendant: de intendant der 1ste Wagenaar, met den rang van generaal-majoor.
plaatselijken staf, tot kolonels: de luitenant-kolonel C. F. E. von plaatselijk commandant aan den Helder; de luitenant-kolonel P. A. plaatselijk commandant te Groningen.
wapen der infanterie, tot kolonels: de luitenant-kolonel C. V. er, commanderende het algemeen depot der landmagt n°. 33, nt-kolonel F. Schoch, commanderende de 5de afd. infanterie, nt-kolonel J. H. Voet, commanderende de 10de afd. infanterie.
oors: de kapitein C. J. Thooft, adjudant van den generaal-ma- de Perponcher, de kapitein J. C. Buchner, van de 10de afdee- rie, de kapitein P. G. Lambert, van de 4de afdeeling infan- kapitein C. A. Oudemans, adjudant van den generaal-majoor kapitein J. Kruijt, van de 3de afdeeling infanterie.
wapen der kavallerie, tot kolonels: de luitenant-kolonel F. B. Gagern, commanderende het regement ligte dragonders, n°. 5, t-kolonel L. J. Ganthois, commanderende het regement lan-

wapen der artillerie, tot kolonels: de luitenant-kolonel H. G. commandant der koninklijke militaire akademie, de luitenant F. Heijdenreich, commanderende het 4de bataillon artillerie itie, de luitenant-kolonel A. J. Arts, commanderende het 6de lerie nationale militie.
: de kapitein Girard de Miellet van Coehoorn, van het corps rillerie, adjudant van Z. M., de kapitein A. W. de Bruijn, van artillerie.
orps ingenieurs, mineurs en sappeurs, tot kolonels, de luitenant- C. van de Polder, D. Ros, en jhr. J. M. van der Wijck.
ors: de kapiteins jhr. J. A. A. C. van Rappard, G. Witteveen jhr. F. von Mühlen.

kruis der orde van den nederlandschen leeuw, de vice-admiraal

van gemelde orde, de schout bij nacht J. P. Machielsen, de nant ter zee E. G. van der Plaat, de kapitein-luitenant titu onovo, de luitenant kolonel Bezier, commanderende het corps de majoor titulair W. H. Sesseler, inspecteur der artillerie van de luitenant ter zee van de 1ste klasse B. G. Escher, de heer Heijnsbergen, eerste hoogleeraar bij het instituut te Medemblik, en J. Kool, secretaris bij de directie der marine te Amsterdam.
oeder van dezelfde orde, de opperschipper P. Pronk.
dders van de 3de klasse van de militaire Willemsorde, de ridders klasse van diezelfde orde, als: de kolonel Hulst, commande- afdeeling infanterie; de kolonel J. F. graaf Dumonceau, e de 2de brigade kavallerie.
van de 4de klasse der militaire Willemsorde: de generaal- Verkouteren, directeur der 5de artillerie-directie; de gene- van Duijnen, provinciale commandant van Overijssel; de eteson van de 9de afdeeling infanterie; de 1ste luitenants N. Wetters en J. Boogaert, van de 9de afdeeling infanterie; de e paard E. Gijsels, wegens bijzonder dapper gedrag, ge- den tiendaagschen veldtogt, destijds dienende bij het regement huzaren no. 6, en de gewezen korporaal L. Gras, van het regement lansiers no. 10, wegens betoond beleid en moed te Diest, in den tiendaagschen veldtogt.

Tot commandeurs der orde van den nederlandschen leeuw: de luitenant generaal F. B. A. P. baron van der Capellen, opper-commandant der vesting Maastricht en militair bevelhebber in het limburgsche, en de navolgende ridders van genoemde orde, als: de luitenant-generaal A. Schuurman, commanderende ad interim de 2de divisie infanterie; de generaal-majoor A. J. J. baron des Tombe, provinciale commandant van Gelderland; de generaal majoor H. F. D. de Favauge, commanderende de 3de divisie infanterie; de kolonel C. Nepveu, van den generalen staf, buitengewoon adjudant van Z. M.

Tot ridders der orde van den nederlandschen leeuw: de generaal-majoor P. Knotzer, provinciaal commandant van Vriesland; de generaal-majoor jhr. F. J. F. van der Wijck, directeur der 4de fortificatie directie; de generaal-majoor H. M. L. H. J. baron von Quadt von Huchtenbruch, commanderende de 2de brigade van de 2de divisie infanterie; de generaal-majoor H. A. de Hart, chef van de afdeeling van het personeel bij het departement van oorlog; de generaal-majoor W. H. baron van Heerdt tot Eversberg, commanderende de 2de brigade van de 3de divisie infanterie; de kolonel A. Bijleveld, commanderende het 3de bataillon veld-artillerie; de kolonel J. J. A. Ardesch, provinciale commandant van Groningen en Drenthe; de kolonel P. M. Eksteen, van den generalen staf; de kolonel jhr. J. N. Eeerts, commanderende de afdeeling grenadiers; de kolonel P. J. Ackermans, van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs; de kolonel P. R. Falter, commanderende het corps rijdende artillerie; de kolonel M. H. Steenberghe, commanderende het 1ste bataillon veld-artillerie; de kolonel W. F. Lambert, plaatselijk commandant van Amsterdam; de luitenant-kolonel D. de Boer, van het wapen der artillerie, onder-directeur van 's rijks gieterij van metalen geschut; de luitenant-kolonel N. C. Matthes, commanderende de afdeeling kurassiers n°. 9; de luitenant-kolonel ingenieur M. Witrenborg, commanderende het corps mineurs en sappeurs; de luitenant kolonel A. Kool, van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs, waarnemende de functiën van directeur der 2de fortificatie-directie; de luitenant-kolonel C. de Haan, command. de 6de afdeeling infanterie; de luitenant-kolonel J. B. B. de Bellefroid, commanderende het regement huzaren N°. 6; de luitenant-kolonel F. R. Mollinger, commanderende het reserve-bataillon van de 1ste afdeeling infanterie; de luitenant-kolonel P. R. Boelen, commanderende het reserve-bataillon van de 5de afdeeling infanterie; de luitenant-kolonel S. F. A. Hübar, commanderende het reserve-bataillon der 6de afdeeling infanterie; de luitenant-kolonel F. W. Chomel, commanderende het corps marechaussée; de majoor J. Kraijenhoff, van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs; de majoor F. E. Knoote, van het 3de bataillon artillerie nationale militie; de majoor J. K. Hoogeveen, commanderende de divisie pontonniers; de majoor P. G. R. baron Snouckaert van Schauburg, van het regement lansiers, adjudant van Z. M.; de kapitein S. F. Klijnsma, van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs; de kapitein G. van der Valk Bouman, van het wapen der infanterie; de kapitein G. A. van Kerkwijk, van het corps ingenieurs, mineurs en sappeurs; de kapitein D. baron Tindal, van den generalen staf, adjudant van Z. M.; de officier van gezondheid der 2de klasse J. W. Cristan, van de 2de afdeeling infanterie; en de officier van gezondheid der 2de klasse G. M. Ingenluijff, van de 10de afdeeling infanterie.

Tot commandeurs der orde van den nederlandschen leeuw: baron A. J. L van den Bogaerde, staatsraad gouverneur der provincie Noord-Braband.
Mr. J. W. H. Conradij, president van het hoog militair geregtshof.
Mr. W. D. Cramer, burgemeester der stad Amsterdam.
Jhr. W. G. Dedel, minister-resident te Hanover.
J. J. Dermout, predikant te 's Gravenhage, Z. M. hof kapellaan.
Mr. D. J. van Ewijck, staatsraad-gouverneur der provincie Noord-Holland.
Mr. A. W. Philipse, president van den hoogen raad der Nederlanden.
D. Rugaij, thesaurier van 's Konings huis.
J. H. graaf van Rechteren, staatsraad.
J. J. Rochussen, minister van financiën.
J. O Scheffer, secretaris-generaal bij het departement van oorlog.
Jhr. J. H. W. von Scherff, raad van legatie en zaakgelastigde te Frankfort.
J. J. van Sevenhoven, raad van Neêrlandsch-Indië.
C. L. baron van Wijckerslooth van Schalkwijk, bisschop van Curium.

Tot ridders van opgemelde orde: Mr. B. Albarda, lid der prov. Staten van Vriesland.
André, burgemeester van Vianden.
A. J. Andreæ, provinciaal inspecteur te Leeuwarden.
Mr. N. W. Ardesch, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
W. van Assenraad, lid der prov. Staten van Utrecht, burgemeester van Amersfoort.
W. J. Backer, secretaris der stad Amsterdam.
P. A. van Baer, pastoor der eerste klasse te Maastricht.
. . . Baert de la Faille, rector magnificus der Hoogeschool te Groningen.
J. Bake, professor te Leyden.
Beckers, burgemeester te Tilburg.
Jhr. mr. F. Beelaerts van Blokland, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
. . . Behaghel, maire van Bailleul.
J. Bemelmans, president der kamer van koophandel te Maastricht.
R. C. F. baron Bentinck tot Schoonheten, lid van gedeputeerde staten van Overijssel.
Mr. J. H. van Boelens, burgemeester van Leeuwarden.
Jhr. B. Borluut d'Hoogbstraete, referendaris bij het bestuur van Limburg.
D. Borski, directeur van het entrepôt dok te Amsterdam.
Mr. A. Boxman, wethouder der stad Gorinchem.
Mr. F. van Bredehoff de Vicq, president van de regtbank te Hoorn.
Mr. W. W. Buma, lid van de gedeputeerde staten van Vriesland.
G. Bunge, directeur van het entrepôt te Amsterdam.
A. Caland, hoofd-ingenieur van den waterstaat in Zeeland.
P. J. B. baron van der Capellen, lid van raden en generaalmeesteren der munt.
J. J. Carp, president der commissie voor de vaart op den Rijn te Amsterdam.
Mr. H. C. Convent ten Oever, president van de arrondissements regtbank te 's Hertogenbosch.
Mr. W. H. Cost Jordens, lid van de provinciale staten van Overijssel.
Daam Fockema.
Mr. H. J. Deutz van Assendelft, wethouder der stad Amsterdam.
Jhr. J. P. Y. Diert van Molissant, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
B. Donker Curtius, directeur van het postkantoor te Amsterdam.
Jhr. mr. A. P. van Doorn, president van het provinciaal geregtshof van Zeeland.
Mr. H. Engelkens, agent van den algemeenen rijks kassier te Winschoten en burgemeester aldaar.
L. J. Enthoven, fabrijkant te 's Gravenhage.
Jhr. mr. G. Faas Elias, lid der provinciale staten van Noord-Holland.
G. T. J de la Fontaine, directeur der rekenkamer te Luxemburg.
J. de Gelder, professor te Leyden.
H. H. Gerardts, regter ter instructie bij de regtbank van eersten aanleg te Roermond.
Jhr. J. C. Gevers, secretaris van legatie te Petersburg.
Goijaarts, burgemeester te Budel.
J. W. van de Graaf, lid der provinciale staten van Gelderland en burgemeester van Wageningen.
Mr. S. Gratama, president van het provinciaal geregtshof van Drenthe.
P. A. baron Sirtema van Grovestins, kamerheer.
C. Hangraaff, agent van den algemeenen rijkskassier te Rotterdam.
C. R. H. graaf de Hemricourt, raad van legatie.
W. A. van Hengel, professor te Leyden.
Mr. T. baron van Herzeele, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
J. van Heusden, rustend predikant, oud president van het provinciaal kerkbestuur van Noord-Braband.
F. J. van Hoboken, administrateur van 's rijks schatkist te Zwolle.
M. Hofman, wethouder van Rotterdam, president der commissie voor de vaart op den Rijn.
B. Hofman, deken van Amstelland, en pastoor te Amsterdam.
Jhr. R. A. van Holten van Echten, lid der gedeputeerde staten van Drenthe.
Mr. G. Holtius, provinciaal-inspecteur voor de registratie, en voor de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, te Utrecht.
A. C. Holtius, professor te Utrecht.
Mr. H. P. Hoog, oud lid van de staten van Holland.
E. L. Jacobson, fabrijkant te Haarlem.
Jhr. J. C. Jantzon van Erffrenten van Capellen, lid der provinciale staten van Zuid-Holland, en burgemeester van Dordrecht.
Van Idsinga, lid der algemeene rekenkamer.
J. In 't Veld, burgemeester aan den Helder.
Jhr. W. D. de Jonge, lid der provinciale staten van Zeeland, districts-commissaris van Zierikzee.
H. Kerzman, professor en directeur der studiën van het koninklijk athenaeum te Maaastricht.
Mr. N. P. J. Kien, burgemeester van Utrecht.
Mr. G. Kniphorst, lid der 2de kamer der staten-generaal.
H. A. Kooman, hoofd-inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, te Groningen.
P. Koumans Smeding, lid der provinciale staten van Vriesland.
H. ter Kuile, lid der provinciale staten van Overijssel en burgemeester van Enschedé.
A. Kwak van Zwartewaal, lid der provinciale staten van Zuid-Holland.
B. C. de Lange, lid der gedeputeerde staten van Noord-Holland.
C. Leembruggen, lid van den raad en van de kamer van koophandel en fabrijken te Leyden.
A. Lens, predikant te 's Gravenhage.
Mr. L. A. van Ligtenveld, advocaat-generaal bij den hoogen raad der Nederlanden.
P. H. van Liempt, deken en plebaan der St. Janskerk, te 's Hertogenbosch.
D. van der Loo, predikant te Maastricht.
Mr. G. A. G. van Maanen, advocaat-generaal bij den hoogen raad der Nederlanden.
Bn. Mackay, directeur van het postkantoor te Rotterdam.
Bn. Mackay, kamerheer.
L. Merens, predikant en president van het provinciaal kerkbestuur van Utrecht.
D. Molenaar, predikant te 's Gravenhage.
L. Mosselman, inspecteur titulair der registratie bij het departement van financiën.
Ph. Ch. Munchen, president van het opper-geregts- en cassatiehof, en lid der commissie van gratie te Luxemburg.
Mr. E. R. van Nes van Meerkerk, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
Mr. J. G. van Nes.
Jhr. L. C. H. T. van Nispen en 's Heerenberg, lid der gedeputeerde staten van Gelderland.
J. T. van der Noot, apostolische vicaris en pastoor te St. Pieter, te Luxemburg.
H. J. Oosting, burgemeester te Assen.
Mr. J. op den Hooff, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
Jhr. M. C. Paspoort van Grijpskerke, burgemeester van Middelburg.
J. J. Patijn, ontvanger der in- en uitgaande regten te 's Gravenhage.
A. C. J. Pescatore, koopman en bankier te Luxemburg.
Mr. P. W. Provo Kluit, president van de criminele regtbank te Amsterdam.
Jhr. J. Quarles van Ufford, lid van de gedeputeerde staten van Zuid-Holland.
. . . Ram, lid der provinciale staten van Utrecht.
. . . de Ranitz, wethouder der stad Groningen.
Graaf van Ranzow, agent van den algemeenen rijks kassier te Arnhem.
Jhr. mr. W. L. F. C. van Rappard, president van het provinciaal geregtshof van Gelderland, lid van de tweede kamer der staten-generaal.
P. Regout, fabrijkant te Maastricht.
Mr. E. R. van Welderen Bn. Rengers, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
Mr. J. van Riemsdijk, lid der provinciale staten van Overijssel en burgemeester van Almelo.
Baron Roëll van Hazerswoude, lid der tweede kamer van de staten-generaal.
R. van Romunde, lid van de provinciale staten van Overijssel, wethouder der stad Kampen.
J. J. Rozeboom, predikant te 's Gravenhage.
A. van Ryckevorsel, president der kamer van koophandel en fabrijken te Rotterdam.
Mr. J. A. Sandberg, lid der gedeputeerde staten van Overijssel.
Mr. W. J. C. Scholten van Aschat, provinciaal inspecteur der directe belastingen der in- en uitgaande regten en accijnsen in Noord-Holland.
. . Schulz, secretaris van Hare Majesteit de Koningin.
A. A. Sebastiaan, professor te Groningen.
L. L. J. Serrurier, te Amsterdam.
W. baron Six van Oterleek, administrateur van 's rijks schatkist te Utrecht.
J. J. Smits J. T. zoon, lid der provinciale staten van Noord-Braband.
Mr. J. B. van Son, officier bij de arrondissements regtbank te 's Hertogenbosch.
Mr. A. G. Spoor, raadsheer in den hoogen raad der Nederlanden.
J. L. Stern, provinciaal inspecteur der registratie in Noord-Braband.
B. F. Suerman, professor te Utrecht.
A. van der Swalme, lid van de provinciale staten van Zeeland en burgemeester van Vlissingen.
Schwijsen, pastoor te Tilburg
Mr. F. B. H. Sijben, president der regtbank van eersten aanleg te Roermond.
Bn. Taets van Amerongen van Renswoude, lid der provinciale staten van Utrecht.
Jhr. D. G. Teijlingen, provinciaal inspecteur van Zeeland.
C. A. den Tex, professor te Amsterdam.
. . . Tieling, Zr. Ms. secretaris voor de duitsche zaken.
Mr. H. A. Toewater, hoofd-inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen in Gelderland.
Mr. T. S. Tromp, vice-president in het provinciaal geregtshof van Vriesland, lid van de tweede kamer der staten-generaal.
G. van der Tuuk, predikant te Berlicum en secretaris van het provinciaal kerkbestuur van Vriesland.
W. R. Bn. van Tuijll, kamerheer.
Mr. G. W. Verweij Mejan, lid van de tweede kamer der staten-generaal.
C. Vis, lid van de gedeputeerde staten van Zeeland.
. . de Visch Eijbergen, secretaris der algemeene rekenkamer.
M. P. M. van Visvliet, lid van de gedeputeerde staten van Zeeland.
L. van der Voort Pieck, provinciaal inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen in Noord-Braband.
J. de Vos Wan, vaste secretaris van de vierde klasse van het koninklijk nederlandsch instituut te Amsterdam.
S. de Vries, burgemeester te Purmerende.
Vriesendorp, president der kamer van koophandel en fabrijken te Dordrecht.
Wellenstein, burgemeester van Walmeldingen.
C. Westenberg, grietman van Ferwerderadeel.
H. L. Wichers, officier van justitie bij de regtbank te Groningen.
Ananias Willink, lid van den stedelijken raad van Amsterdam.
J. J. M. Willmar, procureur-generaal te Luxemburg.
J. Wilson, fabrijkant te Haarlem.
C. Winkelman, inspecteur van de registratie in Limburg.

F. J. C. M. Wirz, regerings- en opperbouwraad te Luxemburg.
Ph. Wurth, schepen te Luxemburg.

Nog is op heden door Z. M. genomen het navolgende besluit:

WIJ WILLEM II, ENZ.

Aan alle degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!

In aanmerking nemende, hoe, sedert de gebeurtenissen op het laatst van den jare 1830 en vervolgens voorgevallen, bij de uitbreiding, welke destijds aan de land- en zeemagt is gegeven, vele manschappen, daartoe behoorende, zich aan desertie hebben schuldig gemaakt; dat velen de hun daarvoor opgelegde straf reeds hebben of alsnog ondergaan; dat anderen, zich ter zake van die desertie steeds buiten 's lands ophoudende, naar hunne woonplaatsen niet durven terugkeeren;

Gelet op de verzoeken om gratie, welke in het belang van deze afgedwaalde onderdanen opvolgend zijn ingediend;

En willende het oogenblik Onzer plegtige inhuldiging kenmerken door een blijk van koninklijke goedertierenheid, ten aanzien niet alleen van de voormelde personen, die, hetzij door de straf, welke zij hebben ondergaan, hetzij door de verwijdering, waarin zij van hunne haardsteden en betrekkingen hebben geleefd, bereids in meerdere of mindere mate voor hun bedrijf hebben geboet; maar tevens voor allen, die bij den aanvang Onzer regering nog gebukt gaan onder de gevolgen, door de militaire wetten, aan de misdaad van desertie en sommige andere misdrijven, tot de wetten op de krijgsdienst betrekkelijk, verbonden, doch welke desertie door hen werd gepleegd in een tijdvak, zoo wel als in eenen kring van gebeurtenissen, welke als afgesloten kan worden beschouwd;

Op de voordragt van de daarbij betrokken departementen van algemeen bestuur;

Gelet op artikel 66 der Grondwet, en na ingenomen advies van den hoogen raad der Nederlanden;

Hebben besloten en besluiten:

ART. 1. Aan alle onder-officieren en manschappen, tot de land- en zeemagt van het rijk hebbende behoord, de voormalige mobile, doch sedert ontbonden schutterijen, en de onder koninklijke toestemming opgerigte vrijwillige corpsen, daaronder begrepen, die zich tot den dag der afkondiging dezes, aan de misdaad van desertie hebben schuldig gemaakt, of die zich aan hunne dienstpligten in eenig opzigt hebben onttrokken, en die deswege bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld, wordt verleend een algemeen pardon, ofschoon de desertie ook van eene verzwarende omstandigheid, *tot die misdaad behoorende*, ware verzeld gegaan, onverschillig, of zij, die daaraan schuldig zijn, zich in hechtenis, op vrije voeten, of, krachtens de bepalingen van art. 167 en 168 der wet op de nationale militie, van den 8 Jan. 1817, ter beschikking van het departement van oorlog mogten zijn gesteld geworden; met opheffing tevens der vervallenverklaring van den militairen stand, voor zoo ver die over hen mogt zijn uitgesproken.

ART. 2. Dit generaal pardon zal mede toepasselijk zijn op alle zoodanige lotelingen der nationale militie en dienstpligtigen aan de mobile schutterijen, als zich vóór de afkondiging dezes, aan eene niet tijdige of wel geheel verzuimde aangifte ter inschrijving, schuldig gemaakt, of zich op eenigerhande wijze aan de dienst onttrokken mogten hebben, en deswege bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld, alsmede op de ouders of voogden, welke bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld, wegens het niet nakomen hunner verpligtingen betrekkelijk de inschrijving of loting hunner kinderen of pupillen, ter zake van de nationale militie.

ART. 3. De aanhangige procedures, wegens de misdaad van desertie, alsmede die, welke als nog aanhangig zijn tegen de personen, in het vorig artikel vermeld, zullen ten spoedigste worden voortgezet en ten einde gebragt; — zoo als ook ten spoedigste zullen worden aanhangig gemaakt, voortgezet en ten einde gebragt, alle zoodanige regterlijke vervolgingen, welke ter zelfde zaken alsnog mogten kunnen ondernomen worden. Wordende echter bij deze aan alle de zoodanigen, welke, ten gevolge van regterlijke uitspraken te dier zaken mogten veroordeeld worden, de ruimste gelegenheid aangeboden, om na deze hunne veroordeeling aan Ons te verzoeken, in dit generaal pardon opgenomen en begrepen te worden.

ART. 4. Aan de leden der mobiel gemaakte, doch ontbonden corpsen schutterij, die zich staande hunne dienst bij dezelve aan insubordinatie schuldig hebben gemaakt, en deswege alsnog eenige gevangenisstraf ondergaan, wordt, bij deze, kwijtschelding dier verdere straf verleend; met bepaling, dat zij dadelijk uit de gevangenis ontslagen — en tevens ontheven — beschouwd zullen worden van de vervallenverklaring van den militairen stand, voor zoo ver die aan hunne straf verbonden is geworden.

ART. 5. De beschikkingen, in de artikelen 1, 2 en 3 van dit besluit vermeld, zullen, nogtans, de daarin betrokken personen niet ontheffen van de gehoudenheid, om aan de op hen berustende dienstpligtigheid te voldoen, *ten ware zij voor de dienst ongeschikt mogten worden bevonden;* terwijl zij bij hunne inlijving daarbij dadelijk op gelijken voet met de overigen van die ligting zullen worden behandeld.

ART. 6. In dit generaal pardon zijn echter niet begrepen de lotelingen der nationale militie, die, aan de inschrijving voor de ligtingen van 1837 en volgende jaren hebbende deel genomen, tot hiertoe aan de oproeping ter inlijving niet hebben voldaan; zullende dezelve niettemin, in geen geval, ter beschikking van het departement van oorlog gesteld, maar, geene ligchaamsgebreken hebbende, die hen voor de dienst ongeschikt maken, steeds bij de militie ingelijfd worden.

ART. 7. Van de gunstige beschikkingen, in de art. 1, 2 en 3 voorkomende, worden bepaaldelijk uitgesloten zij, die zich aan diefstal of eenige andere misdaad of wanbedrijf schuldig hebben gemaakt, *tot het misdrijf van desertie als zoodanig niet behoorende*, en wel zonder eenig onderscheid, of zij op vrije voeten, dan wel in hechtenis, of reeds, deswege, bij eene regterlijke uitspraak veroordeeld zijn.

ART. 8. De in dit besluit begrepen militairen of gewezen schutters kunnen uit dien hoofde geene aanspraak maken op de voorregten of belooningen, welke aan hen toegekend of verzekerd zijn, die aan hunne dienstverpligtingen, te allen tijde, getrouw zijn gebleven.

Onze ministers van justitie, van binnenlandsche zaken en van marine en koloniën, en Onze directeur generaal van oorlog zijn belast met de uitvoering dezes.

En, opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zal kunnen voorwenden, zal deze, op de gebruikelijke wijze, worden afgekondigd, en in het *Staatsblad* geplaatst.

Gegeven te Amsterdam den 28 November des jaars 1840, van Onze regering het eerste.

(*get.*) WILLEM.

De Minister van Justitie,
(*get.*) VAN MAANEN.

Bij besluit van den 27sten dezer heeft het Z. M. den Koning behaagd, een nieuw model sjerp voor de generaals van het leger aan te nemen, en te bepalen, dat die sjerp voortaan zal zijn als volgt:

Van zilverdraad geknoopt, doorvlochten met drie oranje zijden streepjes, op gelijken afstand van elkander geplaatst, ter lengte van een el vijf en zestig duimen; aan de binnenzijde, voor zoo veel die om het lijf gaat, met kabaret zeem gevoerd; voorts voorzien van twee kwasten van zilveren franje, van binnen met oranje zijde, de koppen der kwasten plat, bedekt met eene zilveren plaat en bestoken met zilver massief draad; iedere kwast, de kop daaronder begrepen, ter lengte van drie palmen en vier strepen; zullende de sjerp met eene zilveren gesp om het lijf toegehaakt worden gedragen.

Mevrouw de gravinne van Wassenaar, grootmeesteresse van H. M. de Koningin, heeft de dames, welke verlangd hebben om, op de audientie in gala, van maandag den 30 November 1840, ten 2 ure, aan H. M. de Koningin te worden voorgesteld, verzocht, om de kaartjes aan het paleis af te geven, met vermelding op dezelve van hun verlangen tot voorstelling.

Plegtige Inhuldiging

VAN

Z. M. KONING WILLEM II.

AMSTERDAM, Zaturdag 28 *Nov.* 1840.

De voor volk en vorst zoo hoogst belangrijke dag der plegtige inhuldiging van Z. M. Koning Willem II werd heden ochtend ten 8 ure door een' koninklijk salut van 101 kanonschoten en het luiden der klokken aangekondigd.

Reeds vroegtijdig stroomde eene ontelbare volksmenigte van alle rangen en standen naar alle toegangen van den Dam. Die tot het paleis en de nieuwe kerk waren gedeeltelijk met kurassiers en grenadiers bezet.

Lang vóór dat de deuren der nieuwe kerk werden geopend, hetwelk op des morgens ten half tien ure was bepaald, verdrong zich de schare, welke van toegang-billetten tot het bijwonen der plegtigheid was voorzien, voor de deuren.

Vroegtijdig bevonden zich de ceremoniemeester en adjunct-ceremoniemeesters in de kerk.

Ten twaalf ure leverde het inwendige der kerk een treffend schouwspel op. Alle de loges waren ingenomen, alle de plaatsen buiten dezelve, waar men staande eenig gezigt konde hebben, waren bezet. Zelfs de zoogenaamde nonnengang, eene smalle gaanderij, de geheele kerk boven de gothische zuilenbogen van het kerkgebouw rondgaande, was met belangstellende ingezetenen opgevuld.

Schitterend door de schoonheid der dames-toiletten en den rijkdom der costumes van de gezanten en consuls der verschillende buitenlandsche hoven, was de loge van het corps diplomatique; ook de twee afgezonderde loges aan de kolommen tegenover den troon, voor aanzienlijke amsterdamsche vrouwen, de loge voor het Ed. Achtb. stadsbestuur en die der vlagofficieren, generaals en buitengewone kamerheeren, boden een luistervol tafereel aan.

Het decorative, door het binnenstralende zonnelicht beschenen, deed onder het natuurlijke vernis van het licht, een heerlijk effect.

De troon en geheel de inrigting was, zoo als wij die vroeger alreeds hebben beschreven, met uitzondering dat, op de lijsten van de roodfluweelen mantels der grootsche kolommen naast den troon, wederzijds vier gouden kroonen prijkten.

Onder den troonhemel stond een bruinhouten prachtige, kunstig bewerkte fauteuil van gothischen vorm, met rood fluweel bekleed, in de rugbekleeding dragende eenen goudgeborduurden staanden leeuw, en aan den voorrand der zitting met zware gouden bouillons bezet.

Wederzijds van den troon op de tweede zijner treden waren voor HH. KK. HH. de prinsen stoelen geplaatst, met rugbekleedingen en zittingen van rooskleurige zijde.

In de loge van H. M. de Koningin stonden vijf rijen stoelen. De voorste rij bestond uit fauteuils voor H. M. de Koningin en HH. KK. HH. de prinsessen.

In het open vlak, tusschen den troon en het ruim, was de credens-tafel geplaatst, zijnde langwerpig vierkant, gedekt met een rood fluweelen kleed, boven met een' gouden rand, en rondom tot op het tapijt nederhangende met zware gouden franje.

Voor elke der twee loges van de staten-generaal stonden drie stoelen, waarvan aan beide zijden de middelste voor de heeren voorzitters, en de twee andere voor de heeren griffiers en commies-griffiers der twee kamers.

Voor den middelsten stoel van elke dezer twee groepen stond eene kleine vierkante tafel, met groen kleed, rondom tot op het tapijt nederhangende. Op die, bestemd voor den voorzitter der eerste kamer, werd eene schel en hamer geplaatst.

Ingeleid door adjunct-ceremoniemeesters, traden ten 12¼ ure, de leden van de staten-generaal ter kerke in, en bezetten de voor hen bestemde plaatsen.

De voorzitter der eerste kamer, als voorzitter der vereenigde zitting, de staatsraad mr. A. van Gennep, plaatste zich op het voor Z. Ed. bestemd gestoelte en opende de vergadering.

Na eene korte inleiding werd de commissie tot het ontvangen van Z. M. benoemd. (*Het gedruisch belette ons den edelen spreker te hooren.*)

Inmiddels trok eene compagnie schutterij ter kerk in, en schaarde zich ter wederzijde van den ingang, door welken Z. M. zou binnenkomen.

Voorafgegaan door heeren adjunct-ceremoniemeesteren, kwamen schier gelijktijdig HH. Exc. de ministers, directeurs, hoofden van departementen, en leden van den raad van state binnen; ieder zich plaatsende in de loge voor hem bestemd.

Tusschen elf en twaalf ure waren ook achtereenvolgens de verschillende deputatiën en autoriteiten uit het gewestelijk bestuur van Noord-Holland, de stedelijke regering, de hooge raad der Nederlanden, de criminele en arrondissements regtbanken, de directiën der handel-maatschappij, de nederlandsche bank, van het koninklijk nederlandsch instituut, binnengekomen.

Eenige minuten vóór een ure kondigde eene binnentredende schare van kamerheeren, voorafgegaan door den heer ceremoniemeester en eenigen der heeren adjunct-ceremoniemeesters, en het majestueuse aanheffen der melodij van het lied: *Où peut on être mieux*, de komst aan van H. M. de koningin en van HH. KK. HH. de prinsessen. Dadelijk daarop verscheen H. M. langzaam voorttredende, en aan alle zijden groetende met de onbeschrijfelijke minzaamheid en waardigheid, die H. M. maken tot een voorwerp zoowel van den hoogsten eerbied als van de innigste liefde des volks. H. M. was gekleed in een kleed van witte stoffe, en over hetzelve een koninklijk *manteau de cour* van gouden stoffe met een rand van kostbaar hermelijn. De vorstelijke sleep des mantels werd gedragen door eene van de staatdames der Koningin en vier heeren pages. Het voorhoofd van H. M. was met eenen juweelen diadeem van onberekenbare waarde gedekt.

Op H. M. volgde H. K. H. de kroonprinses, in een kleed van witte stoffe, over hetwelk een *manteau de cour* afdaalde van rood fluweel, van welken den sleep gedragen werd door twee pages.

Daarop volgde H. K. H. prinses Frederik der Nederlanden, mede gekleed in een kleed van witte stoffe, en eenen *manteau de cour*, waarvan de sleep insgelijks door twee pages gedragen werd.

H. K. H. prinses Sophie eindigde deze vorstinnentogt, insgelijks aanhebbende een kleed van witte stoffe met eenen rood fluweelen *manteau de cour*, waarvan de sleep eveneens door twee pages werd gedragen.

Elke der prinsessen droeg eenen diadeem, door de menigte en grootte van steenen onschatbaar, en was overigens met diamanten en andere edele gesteenten op het rijkste getooid.

In de voor H. M. bestemde loge getreden zijnde, begroette de Moeder des Vaderlands op nieuw de vergaderde aanzienlijke menigte en plaatste zich vervolgens op eenen der fauteuils. Aan de regterhand van H. M. zette zich H. K. H. de kroonprinses en aan de linkerhand H. K. H. prinses Frederik der Nederlanden en H. K. H. prinses Sophie.

De overige stoelen werden ten deele door twaalf staatdames, alle op het prachtigst gekleed, ingenomen.

Naauwelijks had zich H. M. geplaatst, of het orchest deed zich hooren in eene brillante fanfare met bazuin- en paukgeschal.

De Koning kwam.

In de orde bij het programma bepaald, en in welke Z. M. het paleis had verlaten, trad de koninklijke stoet binnen, namelijk:

De Koningen en herauten van wapenen, met hunne trompetters.

De kamerheer-ceremoniemeester, met het teeken zijner functie.

12 kamerheeren, gaande twee aan twee.

De groot-officieren van 's konings huis.

De Kroon, gedragen door den minister van staat, graaf Schimmelpenninck, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Konings.

De Shcepter, gedragen door den minister van staat, graaf van den Bosch, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Konings.

De Rijks-appel, gedragen door den vice-admiraal Gobius, vergezeld door twee ordonnans-officieren des Konings.

De Grondwet, gedragen door den secretaris van staat, baron van Doorn van West-Capelle, vergezeld door twee ordonnans officieren des Konings.

Het Rijks Zwaard, ontbloot, gedragen door den secretaris van staat, baron van der Capellen, vergezeld door twee ordonnans officieren des Konings;

De Standaard van het Koningrijk, gedragen door den luitenant-generaal, jonkh. Boreel, vergezeld van twee ordonnans-officieren des Konings;

Z. K. H. de prins van Oranje en de overige prinsen van het koninklijk huis, vergezeld van hunne adjudanten, welke zich regts en links van Hoogstdezelven plaatsten;

Z. M. de Koning, gaande onder een verhemelte, gedragen door twee vlag-officieren en twee generaal-majoors; de sleep van Hoogstdeszelfs [...] gedragen door vier adjudanten.

's Konings adjudanten, alsmede de aanwezige vlag-officieren en gen[...]

De trein werd door zes kamerheeren gesloten.

De Koning was zeer eenvoudig, doch, in den vollen zin des woords [...]ninklijk gekleed. De beide hoedanigheden van Koning en veldmaar[...] werden, als ware het, in Hoogstdeszelfs costuum uitgedrukt. Z. M. [...] eene militaire jas aan van blaauw fluweel, aan den hals en op de op[...] der mouwen rijk met goud geborduurd. Onder deze droeg Ho[...] dezelve eenen pantalon van dezelfde stof met breede gouden strepen [...] laarzen des Konings waren gespoord. Op het hoofd des Konings [...] eene muts van zwart fluweel met gouden rand, uit welke eene wi[...] nache van kostbaar geplumte oprees. Aan de veldmaarschalks epa[...] was de held van Waterloo kenbaar; de koninklijke mantel, over H[...] deszelfs schouderen hangende, onderscheidde den Monarch. Dit ont[...] kend bekleedsel der hoogste magt, van rood fluweel, bezaaid met ee[...] derdtal gouden leeuwen en met vorstelijk hermelijn omrand, werd do[...] heeren adjudanten van Z. M. gedragen, en terwijl Z. M., na met de [...] alomme te hebben gegroet, zich nederzette, over de leuning van den [...] gelegd, zoodanig, dat deszelfs plooijen Hoogstdeszelfs linkerzijde al[...] majestueuse draperie omgolfden.

Op den troon gestegen zijnde, plaatsten zich op de stoelen aan de[...] nings regterhand HH. KK. HH. de kroonprins en prins Frederik der [...] landen en op die aan 's Konings linkerhand HH. KK. HH. prins Al[...] en prins Hendrik.

Op de onderste trede des troons plaatsten zich, aan des Konings linke[...] de houder van het Rijks-zwaard, hetzelve bij het kolossaal gevest hou[...] terwijl de punt op den vloer rustte, en aan 's Konings regterhand de [...] van den Standaard des rijks.

De attributen der koninklijke magt, 's Rijks Appel, Schepter en [...] alsmede de grondwet, werden op de credens tafel nedergelegd. Voor d[...] met het gelaat naar den Koning en den rug naar het ruim gekeerd, [...] sten zich, onafgebroken staan blijvende, de aanzienlijke mannen, die d[...] hadden gedragen.

Achter den stoel van Z. M. en van HH. KK. HH. de prinsen, [...] zich een zestigtal kamerheeren en opper-officieren van verschillend[...]

De Koning gezeten zijnde deed eene korte aanspraak.

Daarop las de secretaris van staat baron van Doorn van West-[...] grondwet voor.

Deze voorlezing geëindigd zijnde, rees Z. M. van Hoogstdeszelfs ze[...] las met eene duidelijke, krachtige stem, het hoofd gedekt [...] den eed voor, zoo als die in de grondwet is omschreven:

« Ik zweer aan het Nederlandsche volk, dat ik de Grondwet [...] steeds zal onderhouden en handhaven, en dat ik daarvan bij ge[...] genheid en onder geen voorwendsel hoegenaamd zal afwijken, of g[...] dat daarvan afgeweken worde.

« Ik zweer wijders, dat ik de onafhankelijkheid van het Rijk e[...] heele uitgestrektheid van deszelfs grondgebied met al mijn verm[...] verdedigen en bewaren; dat ik de algemeene en bijzondere vrijhe[...] regten van alle mijne onderdanen en van ieder derzelven zal besche[...] beveiligen, en tot instandhouding en bevordering van de algemeen[...] zondere welvaart alle middelen zal aanwenden, welke de wetten te[...] beschikking stellen, zoo als een goed Koning schuldig is en behoort te d[...]

Vervolgens het koninklijk hoofd ontbloot en de twee voorste vinge[...] de regterhand ten hemel opgestoken hebbende, sprak Z. M., elk [...] nadruk en beteekenis gevende, met eene krachtige, doch hoorbaar b[...] stem, het verbindend gezegde tot den Alweetende:

« Zoo waarlijk helpe MIJ God Almagtig. »

Daarop het hoofd dekkende nam Z. M. weder plaats.

In de oogen van de meesten der tegenwoordig zijnden was de aan[...] der harten zigtbaar.

De koningen van wapenen deden hun viermaal herhaald pleg[...] *Leve de Koning!* hooren, en, dit geroepen zijnde, herhaalden alle [...] wezigen tot viermalen toe: *Leve de Koning!*

De kalmte hersteld zijnde traden de voorzitters der twee kam[...] menlijk voor den troon en lazen ieder achtervolgens den eed voor, [...] grondwet bepaald:

« Wij zweren in den naam van het Volk der Nederlanden, d[...] krachtens de Grondwet van dezen Staat, U als Koning hulden en on[...] dat wij de regten Uwer Kroon zullen bewaren en onderhouden, U ge[...] gedienstig zullen zijn in de bescherming van Uwen persoon en [...] Koninklijke waardigheid; wij zweren voorts alles te zullen doen, [...] en getrouwe Staten-Generaal schuldig zijn en behooren te doen. »

Ieder hunner bekrachtigde denzelven met opsteking van de t[...] vingers der regterhand, en het plegtstatige: *Zoo waarlijk help[...] almagtig*, hetwelk hun door alle de leden der staten-generaal [...] twee voor den troon tredende, werd nagesproken.

Inmiddels hadden de koningen van wapenen en de herauten [...] buiten begeven, en welras hoorde men in de kerk, aan het do[...] wedergalmend gejuich, hetwelk als een donder uit de verte o[...] het volk van het gebeurde was onderrigt, en de gedenkpenninge[...] werden.

Deze penningen bevatten aan den éénen kant de teekenen d[...] lijke waardigheid, rustende op de grondwet, waarbij de woorde[...] *huldigd: XXVIII Nov. MDCCCXL.* Op de andere zijde [...] *Willem II, Koning der Nederlanden.*

De eerwaarde heer Wolterbeek, oudste leeraar van de ber[...] meente te Amsterdam, beklom nu den kansel, en sprak eene [...] redevoering uit, bestemd om aan te toonen de afhankelijkheid der [...] van den Koning aller Koningen, en het hoog belang der eersten, om [...] wijsheid te zoeken in Hem. Deze redevoering, in welke de dienst[...] den prins van Oranje, nu Koning Willem II, werden herdacht [...] hoop werd geschetst, die Nederland vestigt op Hem als zijnen ge[...] beminden Koning, en op H. M. de Koningin, de tweede Ko[...] moeder, die eene moeder is des vaderlands, geëindigd zijnde, [...] redenaar een vurig en krachtig gebed uit, aan hetwelk de Ko[...] zijnen zetel gerezen, met ongedekten hoofde en gevouwen han[...] nam. De prinsen en meest alle de grooten des Rijks en verd[...] zienlijke mannen volgden dit vaderlijk en koninklijk voorbeeld. [...] blikken van dit gebed, in hetwelk ook voor koning Willem I, d[...] beminden hersteller van 's Lands onafhankelijkheid en bloei, met [...] heid en liefde de zegen des Allerhoogsten werd afgesmeekt, [...] schoonsten van deze vereenigde zitting der beide kamers, door [...] sche schouwspel, dat de ootmoed der koninklijke personen en [...] vele aanzienlijke, geleerde en verlichte mannen en vrouwen vo[...] gezienen Bestuurder der werelden opleverde. Het Amen u[...] zijnde, zongen alle de vergaderden, eerbiedig staande, uit Psal[...] het 11de vers:

Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen!
Men loov' Hem vroeg en spaê!
De wereld hoor' en volg' mijn zangen
Met Amen, Amen na!

De zitting werd daarop met den zegen van den waardigen [...] den leeraar besloten.

Onder het daverend en aanhoudend gejuich der verzamel[...] toen eerst Z. M. de Koning, benevens HH. KK. HH. de pri[...] volgens H. M. de Koningin, benevens HH. KK. HH. de [...] kerk, in de zelfde orde als bij het binnenkomen. Daarop k[...] staten-generaal, de ministers en directeuren, hoofden van de[...] en de raad van state, in gelijke orde als bij het binnenkom[...] paleis terug; terwijl ook de leden van het corps diplomatique [...] naar gelang hunne rijtuigen de kerk naderen konden.

Omstreeks ten 3½ ure was de zitting geëindigd.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWE[...]